

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

9 770032 339010

15. XII 1989 • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА LI • 50.000 ДИН • БРОЈ 1981

Немачка 2,50 DEM, Француска 4,50 FRF, САД 1,25 USD, Швајцарска 1,80 CHF, Шведска 8,40 SEK, Аустрија 13,00 ATS, Грчка 180 GRD

ОД
ОВОГ
БРОЈА
НОВИ
СТРИП
БЕТМЕН
СТРАНА
51

ЦРВЕНИ ДИЈАМАНТ

ЈЕДАН ОД ПЕТ, КОЛИКО
ИХ УКУПНО ИМА, ПОСЛАО
ЈЕ СМИТСОНИЈАН ИНСТИ-
ТУТУ У ВАШИНГТОНУ
НЕКИ НЕПОЗНАТИ ДАРО-
ДАВАЦ. КАМЕН, ПРОЦЕ-
ЊЕН НА 5 МИЛИОНА
ДОЛАРА, БИО ЈЕ УПАКО-
ВАН У ОБИЧНУ КАРТОН-
СКУ КУТИЈИЦУ.

ВОЛОФАНГ АМА- ДЕУС МОЦАРТ (1756-1791)

ЈЕДАН ОД НАЈВЕКИХ МУ-
ЗИЧКИХ СТВАРАЛАЦА, ЗА-
ПАМТИО ЈЕ И ЗАПИСАО КО-
МПЛИКОВАЊУ И ДУГАЧКУ
КОМПОЗИЦИЈУ КОЈУ ЈЕ ЧУО
САМО ЈЕДНОМ КАД МУ ЈЕ
БИЛО 14 ГОДИНА.

Хана
Смитсон Грант

ДОЛАЗИЛА ЈЕ У ВАШИНГ-
ТОН БЕЗБРОЈ ПУТА ДОК
ЈЕ ЊЕН СИН ЈУЛИСИЗ
ГРАНТ БИО ПРЕДСЕДНИК
САД (1869-1877), АЛИ
НИЈЕДНОМ НИЈЕ
ПОСЕТИЛА БЕЛУ
КУКУ.

ХРАМ БОГА ХРАНЕ

У КОБАРТУ (НЕПАЛ),
УКРАШЕН ЈЕ МНОГООБРОД-
НИМ ТИГАЊИМА, ЛОНЦИМА
И ДРУГИМ ПОСУЂЕМ КОЈЕ
ВЕРНИЦИ ДОНОСЕ НА ДАР.

ШУМА ЈОРГОВАНА

У ХАЗЛЕНД-ПАРКУ У РО-
ЧЕСТЕРУ (ДРЖ. ЊУЈОРК), НА
ПОВРШИНИ ОД 10 ХЕКТАРА,
ГАЈИ СЕ ПРЕКО 500 ВРСТА
ЈОРГОВАНА. ТО ЈЕ НАЈВЕКА
„ЗБИРКА“ ОВОГ УКРАСНОГ
БИЉА НА СВЕТУ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

●●● претерана физичка
напрезања смањују одбрам-
бену снагу организма, сматра
професор Томас Рејли из Ли-
верпула. Он је пратио деве-
десет тројицу спортиста – од
оних којима је то само рекре-
ација до врхунских асова – и
дошао до закључка да дугот-
рајни напорни тренинзи с ве-

било забрањено да се ови
четвороношци изводе ујутру
после осам и увече пре девет
сати. Референдум одржан
ових дана, међутим, показао
је да је већина становника
овог града против „најбољег
човековог пријатеља“. Сада
је коначно забрањено држа-
ти псе у главном граду Ис-
ланда.

●●● наочаре су први пут
употребљене на проповеди у
једној фирентинској цркви
1306. године. Дуго се сматра-

ло да су „плочице за очи“ из-
мислили венецијански мај-
стори јер је њихов град веко-
вима био европски центар
стакларства. Међутим, мно-
го столећа раније наочаре су
носиле судије у Кини (и то
затамњене) да у току процеса
нико не може да прочита њи-
хов израз лица.

●●● широко је распрос-
трањено мишљење да је лео-
пард хибридна животиња,
мешавина лава и пантера, а
ова заблуда нашла је место и
у његовом имену: на латин-

ском је лео – лав, а пардус –
пантер. У ствари леопард и
јесте пантер.

●●● позната јапанска
фирма „Мацушита“ почела
је да производи писаће сто-

лове с еркондишном. Онај
ко ради за овим столом има-
ће своју личну микроклиму –
прохладну лети, топлу зими.
Производе се три модела: за
одрасле, оне који све радно
време проведу за столом и за
студенте и ђаке.

●●● Аустралијанац Фред
Маркин гаји на својој фарми
85 нојева јер је овде послед-
њих година у моди да се ове
птице користе као превозно
средство, нарочито кад се од-
лази на разне свечаности, ва-
шаре и сајмове. Тада у лаке
каруце уместо коња упрежу
нојеве. Циновске птице су та-
ко снажне и издржљиве да су
потпуно оправдале себе као
„теглећу марву“.

Илустровао: Предраг Милићев

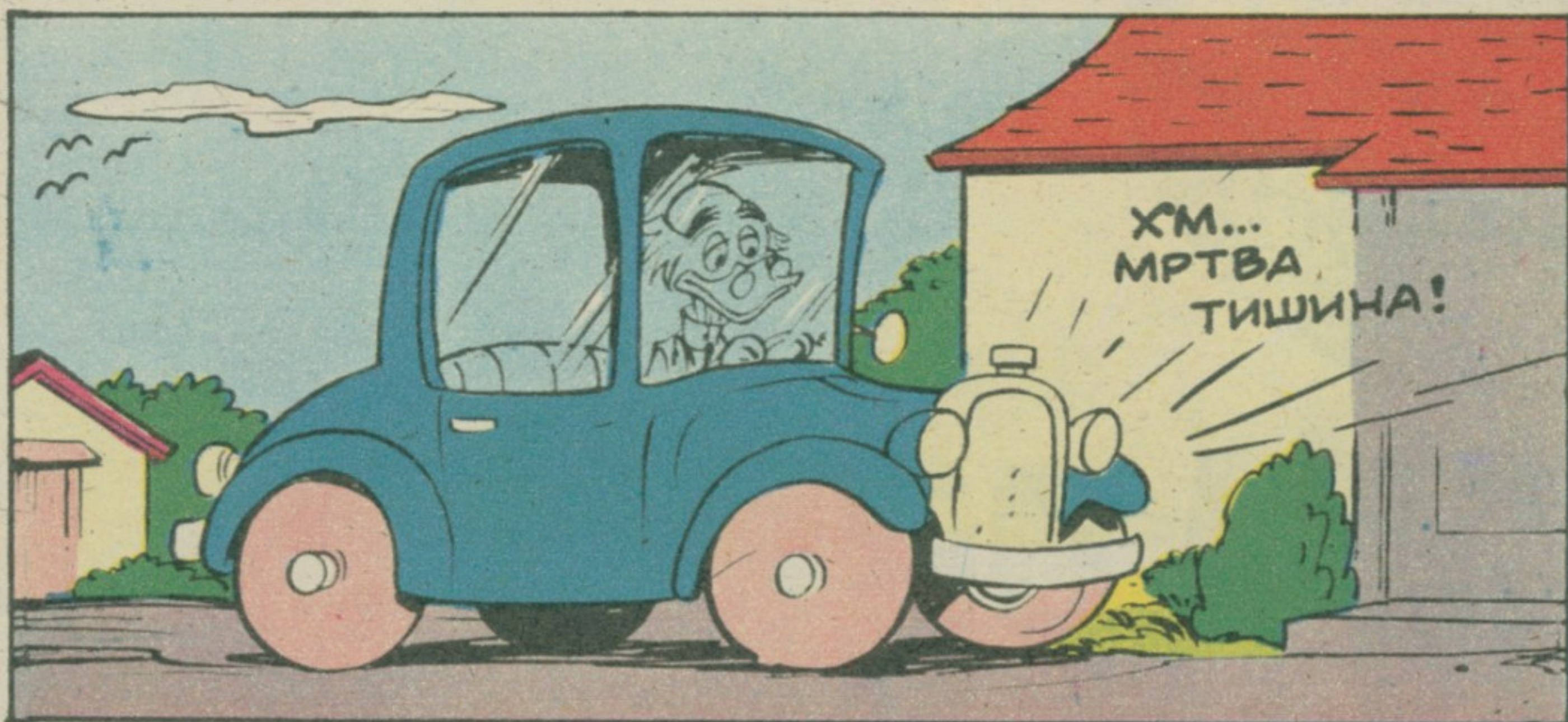
ликим напрезањима повећа-
вају издржљивост организма
али зато слабе његову отпор-
ност на разне инфекције.

●●● пре четири године у
Рејкјавику је дозвољено
држање паса, с тим што је

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Ванземаљци
на
Дивљем
западу

МАРСОВЦИ СЕ ШЕТАЧЕ

**ОЧЕВИДАЦ ЈЕ ТВРДИО:
„ЛЕТЕЛИЦА ЈЕ БИЛА У ОБЛИКУ
ОГРОМНЕ ЦИГАРЕ, ДУГАЧКЕ ОКО
70 МЕТАРА, ДОК ЈЕ ИСПОД
БИЛО ПРИЧВРШЋЕНО НЕШТО
НАЛИК НА ВАГОН.
У ЊЕМУ – ШЕСТ ОСОБА,
НАЈЧУДНИЈА БИЋА КОЈА САМ
ИКАДА ВИДЕО.“**

Крајем марта 1897. године, готово деценију пре него што су браћа Рајт конструисала први авион, у градским новинама Канзас Ситија и Мисурија појавио се низ необичних прича.

Према тим записима, неколико стотина становника Мисурија, Канзас Ситија и Небраске пријавило је да су ви-

дели непознате особе. Чудна направа лебдела је изнад фарми, ранчева и многих градића у тим областима. Испуштала је јаку светлост из рефлектора управљеног према земљи утерујући страх у „срећнике“ који би је видели.

Приче у почетку нико није озбиљно схватао, чак је један од коментара у новинама био

да је то „ваздушни брод бога Бахуса“, односно да су они који су тврдили да су такву машину видели на небу били „мало дубље загледи у дно чаше“.

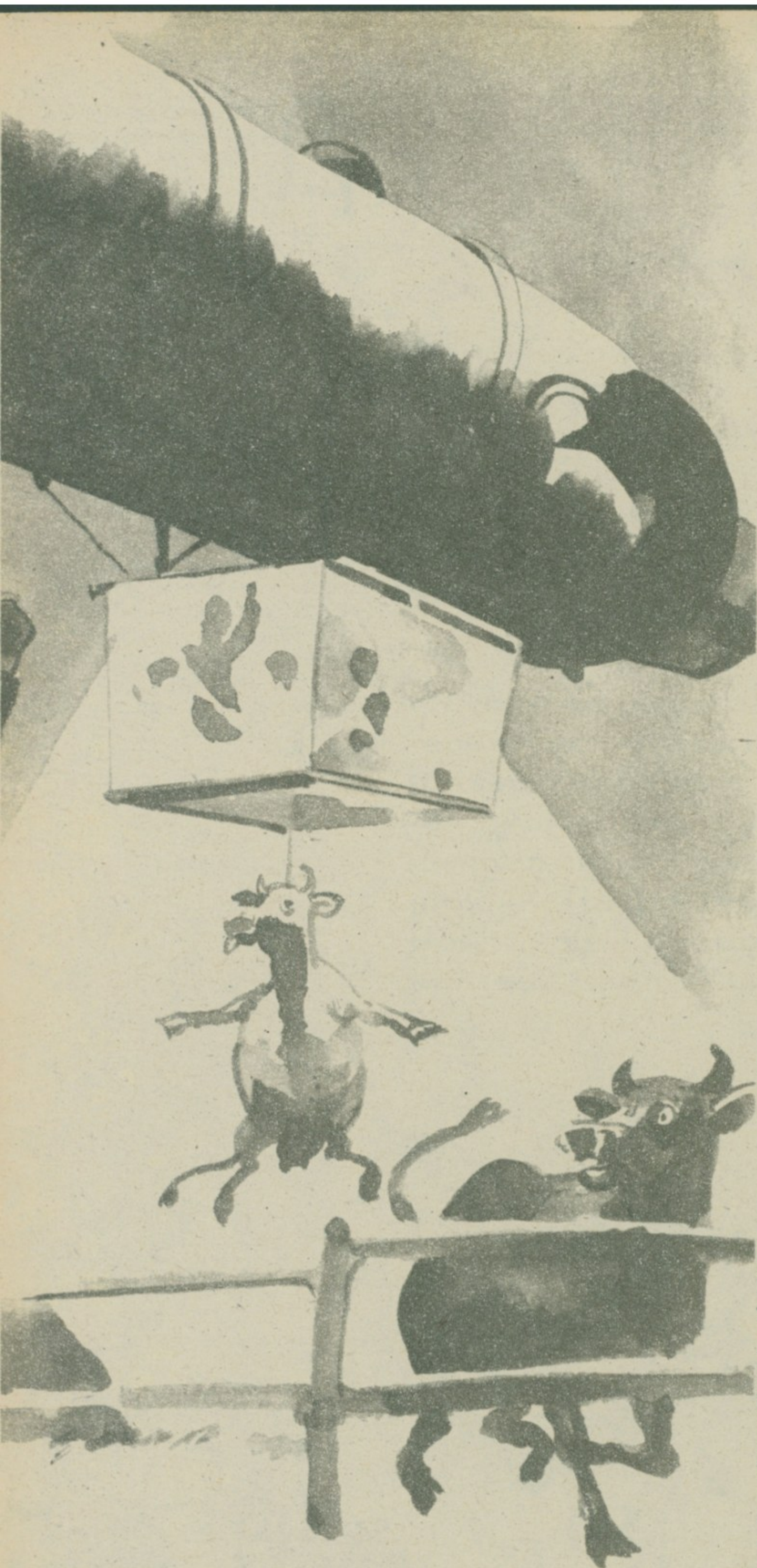
Али, 1. априла необична летелица која је узбудила духове Дивљег запада почела је да отклања изречене сумње. Те ноћи готово 10.000 сведока посматрало ју је како лети изнад Канзас Ситија неправилним, али контролисаним, путањама. Опрезнији су тврдили да је тај „брод“, у ствари, планета Венера што је

изазвало револт других: „Венера не врда лево-десно и не суновраћује се ка Земљи да би се опет винула у небо и нестала на југу.“

Претпоставци да је необично летеће тело Венера није одговарао ни опис који је изашао у листу „Времена“ из Канзас Ситија:

– Пет минута изгледало је да летелица належе на најниже облаке. Није се кретала. А онда су се упалила снажна светла на „броду“. Била су уперена на околне облаке. При таквом осветљењу сви

Илустровао: Брана Јовановић

ко лети небом и то насупрот ветру! Била је видљива неких пет минута, а онда нестала иза облака. Људи се још нишу повратили од изненађења када се летелица поново појавила. Али, сада се кретала много брже и опет уз ветар.

И у Илиноису је, ни мање ни више него 12 пута, примећено да се појавила чудна машина. Исто су тврдили и становници Дакоте, Ајове, Оклахоме, Тексаса...

Неко је покушао да броји сведоке и тако стигао до — десет хиљада. Описи чудне летелице, изузимајући једино неслагања око дужине брода, углавном су се поклапали. Очевици су тврдили да је била дугачка пет до педесет метара.

Како је узбуђење расло, тако су и приче у новинама биле све врелије. Један фармер из Ајове, познат по томе што увек говори истину, тврдио је да су „они“ из брода спустили неки конопца са куком која се закачила за његове панталоне. Свемирци су га тада подигли у ваздух, носили неколико метара и испустили.

Убрзо се проширио глас да је летелица изум професора Артура Бернарда из Нешвила, затим се посумњало на његовог колегу Џона Приста и најзад је закључено да људи за толики страх треба да захвале научнику Алеку Клинтону из Омахе.

А онда су новинари, да би подигли тираже својих листова, протурили причу како је све то измислио непознати човек из Омахе за само седам долара!

Одмах су, наравно, почела да стижу писма огорчених читалаца који су тврдили да су лично видели летећи објекат и захтевали праву истину о томе. Одговорено им је: то јесте летећа машина, али нимало посебна. Реч је о змају који служи у метеоролошке сврхе.

Професор Џорџ Хју је сматрао да је у питању звезда Алфа Орион и да су сви који су тврдили да су је видели како лети небом патили од — прекомерне маште.

Очевици су били збуњени. У шта да верују? Својим очима или ономе што тврде професори и новинари? Неки су чак нашли „поруке“ бачене из летелице, што је било довољно да се налазачу објави слика, или бар име, у новинама. Једно од свемирских писама упућено је и познатом проналазачу Томасу Едисону.

— Верујте ми, ово је најчистији фалсификат — изјавио је Едисон. — Нема сумње да ће машине које лете бити прона-

ђене у скорој будућности, али то ће измислити неко други а не ја. Лично више волим да се бавим стварима које ће ми донети новац. Уверен сам да ће те машине које се крећу кроз ваздух у најбољем случају служити само као играчка.

И док су се тако новине бавиле објашњењима „Шта то лети по небу?“, летећи објекат је наставио да изненађује и збуњује људе.

Летећа крва

Две хиљаде становника Њутона посматрало је 10. априла ноћу, скоро четрдесет минута, непознату машину како лебди изнад њихових глава. А када је полетела ка северозападу, испустила је нешто попут светлећег падообра-на. Сви су то видели, али падобран никада није нађен.

Већ следеће ноћи грађани Нормана, у Оклахоми, били су почаствовани сличним приказом.

А онда се појавио Александар Хамилтон са својом причом:

— Прошлог понедељка, 19. априла, ноћу, око десет часова, пробудила ме галама која је долазила из оgrade где се налазило моје стадо. Устао сам мислећи да то мој млади булдог опет нешто изводи. Али када сам отворио врата, угледао сам како, педесетак метара даље, нека машина лебди изнад једне краве. Брзо сам улетео у кућу и пробудио брата Гилда и сина Васа. Зграбили смо секире и потрчали према месту где сам угледао машину која се у међувремену спустила још ниже, свега три метра од земље. Приближили смо јој се на десетак метара, нисмо смели ближе. Летелица је била у облику огромне цигаре, дугачке око седамдесет метара, док је испод било причвршћено нешто налик на вагон од провидног материјала.

— Унаоколо је блештало светло и могло је јасно да се види шест особа у вагону. Најчуднија бића која сам икада видео. Били су џиновског раста и успели смо да разазнамо да су два била мушког пола а преостали, вероватно, жене и деца. Стајали смо неми од страха и чуда. Када су нас приметили, уперили су на нас највећи рефлектор. У том тренутку као да ми је нешто одузело снагу и приковало ме за земљу. Испод вагона нешто је почело да зуји као да се окреће џиновска турбина. Био је то звук непријатан до бола. Летелица се затим подигла у ваздух, лако као птица. Подигао сам главу и видео како необични летећи

су могли да распознају летећу машину.

„Корпа, или би то пре требало назвати вагоном, била је дугачка 20 до 30 метара и направљена у облику индијанског кануа. Из ње су се протезала четири мала крила, по два са сваке стране, на чијим су се крајевима налазили некакви троуглови. Из вагона је излазила дугачка тамна цев окренута нагоре па су посматрачи претпоставили да кроз њу пролази гас... Светла су била јасна и јака као код локомотиве.“

Тако су летелицу описивали очевици.

Следеће недеље виђена је на готово целом средњем западу Америке. Када је прешла преко Мичигена, људи су тврдили да су чули и људске гласове који су допирали из чудног објекта.

Измишљотина за седам долара

Око 600 становника Омахе могло је 6. априла да уочи, и то јасно, „челичну цигару“ дугачку отприлике 30 метара ка-

брод лагано креће ка трогодишњој јуници у коралу која је почела из све снаге да муче и скаче, а када је машина стала изнад ње, потпуно се умирила.

Из вагона се, тврди Хамилтон, спустила дебела жица, или уже, од црвенкастог материјала са куком на крају.

— Кука се закачила јуници око врата и ми смо запањени гледали како се животиња полако подиже у ваздух и одлази заједно с „бродом“. Нестали су према северозападу. Чим је свануло, узјахао сам коња и пошао да тражим јуницу. Ништа нисам нашао, али сам, враћајући се кући те вечери, срео Ленка Томаса који живи у Кофи области, четири миље западно од Лероја. Он је тог јутра, на својој њиви, нашао кожу, папке и главу неке краве. Мислио је да је то дело неког лопова па је кожу однео у град не би ли је власник препознао. Нешто му је ту било чудно. Иако је земља где је нашао остатке краве била мека, није могао да открије било какав траг. Као да је краву неко бацио из ваздуха. Тек када сам му испричао догађај из претходне ноћи, све му је било јасно.

Причу Александра Хамилтона објавио је лист „Адвокат“ и прокоментарисао да „господин Хамилтон и сада изгледа збуњено“ и да се још није опоравио од шока.

Уз причу је била приложена и писмена изјава коју су потписали уважени грађани Лероја: банкар, судије, инспектор за нафту, два лекара, апотекар...

Али, већ почетком маја необичну летелицу нико више није видео. Американци су полако почели да заборављају ваздушни „брод“ јер су их забрињавале важније ствари, пре свега погоршање међународне ситуације. А већ следеће године избио је шпанско-амерички рат.

Нису сви, ипак, дигли руке од утврђивања истине о појави летећег чуда на небу. Многи су били убеђени да је то, ипак, најновији изум Томаса Едисона. Он се, опет, бранио: „Немогуће је и помислити да би неко конструисао тако успешну ваздухопловну машину а да то не објави на сва звона.“

На крају, сви су се сложили са новинаром „Слободне штампе“ из Канзаса који је закључио:

— Тај брод, очигледно, није с овога света. Сигурно су га послали научници с Марса. Могућа су два разлога: да у научне сврхе испитају соларни систем или да терају шегу са Земљанима.

К. А.

КАКО
СЕ
РАТОВАЛО
У АФРИЦИ

У БРОДУ

Иако сатеран у теснац, „Кенигсберг“ и његова посада, на челу са лукавим капетаном Луфом, месецима је одолевао митраљезима и хаубицама, ужареном сунцу, комарцима, маларији, крокодилима — свему што је претило смрћу која је тих година лебдела над копном и над морем. Био је први светски рат...

Сулуди план немачког капетана остварило је више од хиљаду Африканаца

Двадесетог септембра 1914. немачка крстарица „Кенигсберг“, која је само неколико дана пре тога потопила британску крстарицу „Пегасус“ у луци Занзибар, склонила се испред британских ратних бродова у делту реке Руфици, у данашњој Танзанији. Тај моћни ратни брод, коме су мотори почели да отказују, као рањена звер крио се у том мочварном делу Африке пуном крокодила и не-сносних комараца.

Да би поправио моторе, капетан Макс Луф одлучио је да до најближег бродоградилшта, у Дарес Саламу, не иде морем које је крило бројне опасности, јер је било под даноноћном присмотром Британске ратне морнарице. Његова, готово сулуда, идеја била је да тешке моторе пребаци копном и да за то употреби бесплатну домородачку радну снагу која ће мукотр-

пан задатак обавити провлачећи се испод крошњи околног манго дрвећа.

Муњевити напад

Истовремено је и британски капетан Сидни Друри Лоу био на великој муци. Откако је рат почео, 4. августа 1914. немачка крстарица „Кенигсберг” није им давала мира. Потпуно је паралисала пловидбу савезничке војске у Суецком каналу и, осим већ поменуте крстарице, потопила и товарни брод „Сити ов Винчестер.” Најгоре је било то што никако нису могли да утврде правац њеног кретања нити да је стигну. Развијала је брзину од 24 чвора на сат, а њен капетан је, и по мерилима Енглеца, имао савршену тактику – муњевит напад, а затим бег у непознатом правцу. А све те акције помагао је „Сомали”, посебан брод за превоз и снабдевање угљем.

Први британски лорд адмирал Винстон Черчил издао је наређење да ниједан бродски транспортер не сме да плови Индијским океаном или Црвеним морем без пратње најмање два ратна брода од којих један мора да буде јачи од „Кенигсберга!” Заробити или потопити овог немачког фантома био је главни циљ Британске ратне морнарице.

Три најновије и најсавршене крстарице „Четем”, „Вејмаут” и „Дартмаут” добиле су задатак да плове право за Занзибар. Али, када су стигле у воде источне Африке, од „Кенигсберга” није било ни трага...

Друри Лоу, заповедник „Четема”, сумњао је да се Луф крије у неком од бројних рукаваца дуж источне обале Африке. Међутим, потрага је била безуспешна све до средине октобра кад је неочекивано заробио један немачки брод прерушен у пловећу болницу. Испоставило се да тај брод снабдева угљем „Сомали”, а овај опет „Кенигсберг.”

Чим је међу бродским документима нашао и мапу делте Руфици, Лоу је схватио да је његова сумња била основана и да је „Кенигсбергу” најзад ушао у траг. И, више није губио време. Британска ратна морнарица морала је да обезбеди сигурну пловидбу у Индијском океану: осам хиљада војника Индијских експедиционих снага требало је да буде пребачено у Тангу одакле би започели највећу инвазију на Немачку Источну Африку (данас Танзанија).

Лоу још једино није могао да зна да се „Кенигсберг” склонио у делту реке Руфици

зато што даље није могао. Веровао је да је то тактика капетана Луфа и да се, у ствари, спрема за нове нападе на њихове бродове.

Открили су нас!

За то време, немачки капетан је увелико спроводио свој план пребацивања мотора у Дарес Салем. Од манговог дрвећа направио је таљиге, више налик на саонице и на њих укрцао драгоцене товари. Преко хиљаду Африканаца,

доведених са немачких плантажа, морали су све то да вуку снагом својих мишића пуних 225 километара и да уз то крче џунглу, јер ту никакав пут није постојао. Чим су ови кренули, Луф је наредио да се на улазу у канал делте, где је „Кенигсберг” био укотвљен, за случај одбране постави један топ и више митраљеза.

Кад су месец дана касније, потпуно исцрпљени, Африканци на исти начин вратили рементоване моторе, капетан Луф је наредио да се они што

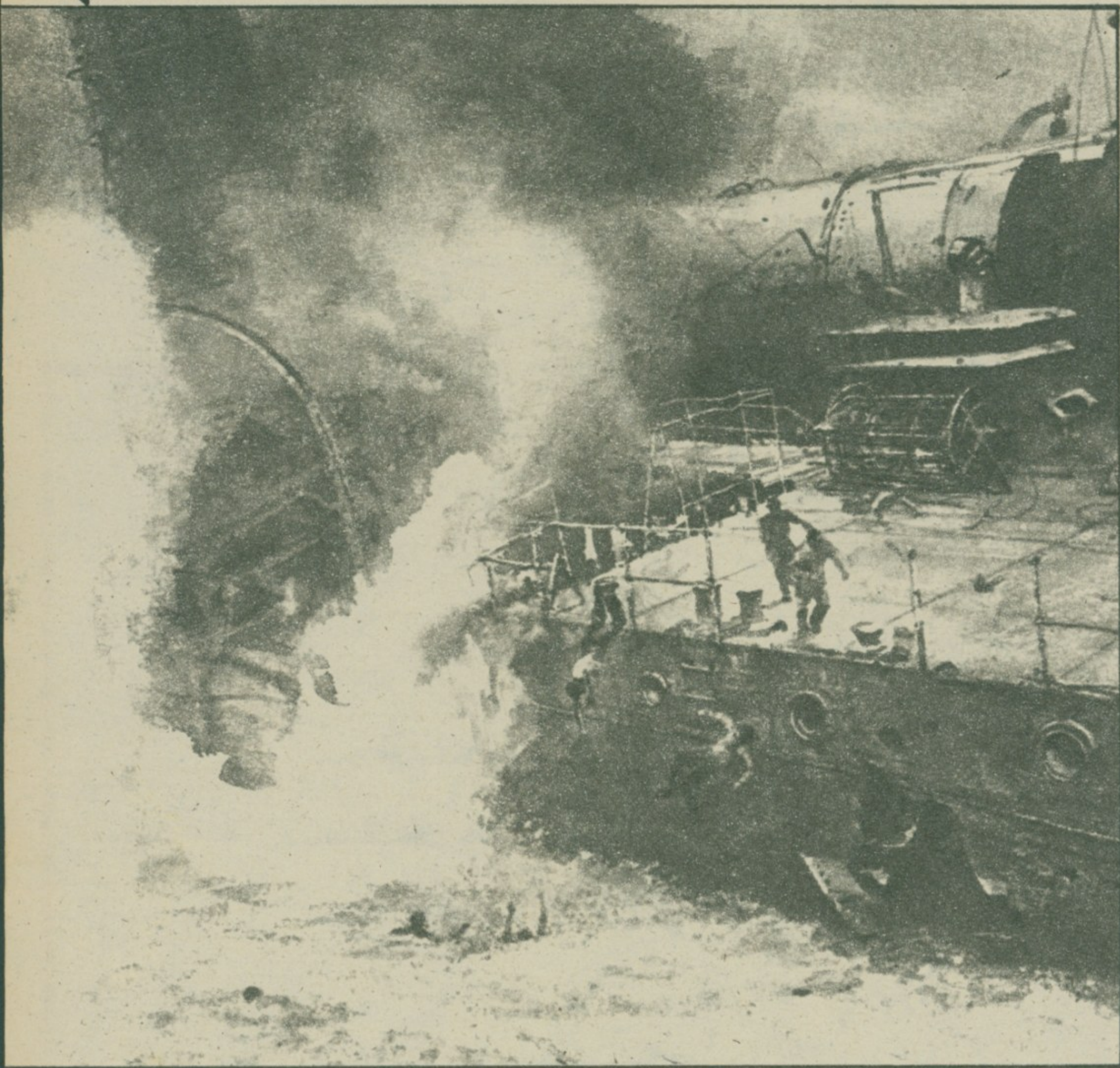
хитније уграде, а затим стао на командни мост и сачекао да поново прораде. Одлучио је да још исто поподне заплове ка пучини...

Само два сата касније, осматрачи су га обавестили да им се приближава британски ратни брод.

– Открили су нас! Више немамо излаза! – обратио се својој посади капетан Луф, настојећи да сачува хладнокрвност.

Али, и капетан Друри Лоу је у том истом часу проклињао

**Крстарица „Кенигсберг“
под ватром
британских
ратних бродова**

своју судбину. Његов „Четем“ имао је много дубљи газ од „Кенигсберга“ и ни случајно није могао да плови кроз плићак на улазу у канал звани Сунинга, у коме се крио Кенигсберг. Био је приморан да се укотви осам километара даље, али је у сваком случају немачка крстарица била на домету његових топова.

Истог дана „Четему“ су се придружиле и друге две британске крстарице. После краћег договора с њиховим капетанима, Друри Лоу је издао наређење да започне напад... Киша граната сручила се на канал и његове обале. „Кенигсберг“ је запљуснула вода помешана с блатом и поломљеним дрвећем.

Посади, која је у паници јурила тамо-амо по палуби, Луф је наредио да покрену крстарицу и покушају да отплове који километар даље — ван домаћаја граната. Али, вода је у том делу канала и за „Ке-

нигсберг“ била плитка. Кобилица брода је већ увелико гребла по дну...

Авион — да зава- ра стражу

Све то време паљба Британаца није престајала. Друри Лоу је одлучио да натера Луфа на предају. Бојао се само да лукави немачки капетан не нађе неки други излаз из делте. Зато је хитно затражио од претпостављених да пошаљу један хидроавион који би из ваздуха пратио шта се догађа у каналу.

Пилот Денис Катлер утврдио је да је „Кенигсберг“ отпловио дванаест километара узводно и стигао до дела где се Сунинга спаја с једним мањим каналом, Кикунцом. Као да се потврдила Друријева бојазан да ће немачка крстарица и у тим плићацима наћи излаз из тог пакла.

Пролазиле су недеље... Посада „Кенигсберга“ је изгубила сваку наду у избављење. Остало им је сасвим мало горива, а помоћ коју су затра-

жили, није стизала. Ипак, највише их је убијала екваторијална клима. Сунце је немилосрдно пржило и метални труп брода претварао се дању у праву пећницу. Боја у кабинама се топила и цурила низ зидове. А с наиласком мрака облаци комараца обрушавали су се на изнурене морнаре. Завладала је малаарија и топска грозница.

Војници су често тражили спас у реци, али многи се из ње више нису вратили јер су крокодили буквално опколили брод.

Друри Лоу све то није знао. Његова посада није била на мукама јер је живот на отвореном мору био неупоредиво лакши, а ни у храни нису оскудевали. Британског капетана је само убијала неизвесност. Прошло је већ шест месеци, а овај лов на „Кенигсберг“ никако да се заврши. Зато је затражио да се пошаљу речни монитори, ратни бродови плитког газа наоружани топовима и хаубицама.

Почетком јуна 1915. два таква брода стигла су у делту реке Руфици. Ова операција

могла је успешно да се оконча само ако ови бродови успеју да се провуку између немачке страже на улазу у канал Сунинга.

Скован је план да „Кенигсберг“ надлеће један авион и тако привуче пажњу немачке страже на обали и обезбеди несметан пролаз мониторима. Планирано је да се затим укотве крај једног острвца у каналу Кикунца одакле би отворили ватру на немачку крстарицу.

Гледао је крај свог брода

Шестог јула почео је да се остварује план британског капетана. Монитори су ушли у канал Сунинга, а немачки стражари су их угледали кад су већ били ван домаћаја њихових митраљеза. Радио-везом су обавестили о томе капетана Луфа. И док су ови маневрисали око острвца, он је по њима осуо паљбу.

Луф и његова посада су ово доживели као олакшање — после девет месеци ишчекивања и неизвесности, ратној игри ће најзад доћи крај, без обзира на исход.

Енглези су били запрепашћени прецизношћу немачких стрелаца. Само једна њихова граната растурила је палубу монитора који је био под заповедништвом капетана Ерика Фулертонa. Постало је јасно да све неће ићи глатко како је изгледало у почетку и да су приче о несаломивом и лукавом капетану Луфу тачне.

Паљбу су осули и Енглези. „Кенигсберг“ је тешко одолевао. Мртвих и рањених је било на све стране, али Луф ни случајно није хтео да напусти командни мост. Тек када га је један шрапнел погодио у главу и када му се униформа на-топила крвљу, пристао је да напусти брод. Док су га стављали у носила, наредио је да се „Кенигсберг“, који је већ био у пламену, дигне у ваздух. Иако сав у ранама, Луф се задовољно смешкао, јер његов брод неће пасти у руке Енглезима. И није дозволио повлачење ка Дарес Саламу док својим очима није видео како се „Кенигсберг“ распада у комаде...

Одмах после експлозије, британски извиђачки авион обавестио је све капетане да је њихов циљ уништен и да могу да напусте делту реке Руфици. На британским ратним бродовима завиорице су се сигналне заставице победиле.

Припремила
Светлана Ивановић

Графити '89.

До краја игре остало је мање од три месеца – навалите зато на смишљање графита. Чланови жирија (Петар Лазић, Александар Баљак и Драгослав Андрић) погледали су већ неке од пристиглих умотворина. Књига коју пишемо заједно очигледно ће бити више него сјајна. Додатна обавештења о току и правилима игре добићете преко телефона 011/346-775, недељом између 20 и 1 сат, када се емитује „ОЗОН“, и понедељком од 17 до 20 сати!

НАШ ИЗБОР ПРИСПЕЛИХ ГРАФИТА:

1. Неке најмодерније хаљине више изазивају назебе него што изазивају мушкарце.
Тања, Бежанија
2. Благо овцама – увек имају бесплатно шишање.
Цица, Београд
3. Гуштер је алигатор који се скупно при прању!
Petty, Београд
4. Зрно по зрно погача – дрво по дрво ломача!
Игор, Приштина
5. Имати пех значи – удавити се у оази!
Срећко, Београд
6. Људи ћуте као рибе све док их не упецају!
Милена Крстић, Београд
7. Једино ексер никада не иде главом кроз зид.
Весна, Скопље
8. Лепе жене створене су за мушкарце који немају маште, а паметне за оне који немају среће!
Снежана Маљевић, Београд

СЕДАМ „ЗАБАВНИКОВИХ“ ПИТАЊА

Због великог занимања за игру ГРАФИТИ '89 одлучили смо да од овог броја „ЗАБАВНИКА“ па све до 1. марта објављујемо по седам уместо по три питања. Суштина остаје иста: очекујемо ваше генијалне, откачене и духовите одговоре – графите. Са срећом у пискарању, смишљању и жврљању!

1. Како постати бесмртан?
2. Шта тачно значи родити се у погрешно време?
3. Шта значи промашити професију?
4. Које је правило ИДЕАЛНО ЖИВОТНО ПРАВИЛО?
5. Зашто је мајмун сишао са дрвета?
6. Зашто се прва љубав најдуже памти?
7. Шта тачно значи „упрскати ствар“?

Одговоре на ова питања шаљите и даље на адресу „ОЗОН-а“: РАДИО-БЕОГРАД 202, Хиландарска 2, 11000 Београд, за „ОЗОН“-ГРАФИТИ '89.

ПРОЧИТАЈ
ПРОСКИТАЈ

СИБИРСКИ ИНДИЈАНЦИ

Три младића и три девојке из разних крајева Совјетског Савеза одлучили су да напусте градове у којима су одрасли и крену на Алтајске планине, између Монголије и Сибира. Упознали су се на логоровању у близини Лењинграда где се сваке године окупљају поклоници индијанске културе да би неколико недеља живели у природи на „индијански начин“. Касније су наставили да се дописују и управо тако, преко писама, одлучили да оду на село.

Брвнару су подигли на самој обали потока испод две младе и јаке тополе. Касније су схватили да би боље било да су даље од воде, али тада у августу бистар поток је журборио и пресијавао се на сунцу, чули су се само гласови птица и веселој шесторки није падало на памет како ће бити зими, а оне су на Алтају сурове и ветровите, кад температура падне и до минус 30°C.

Данас ова група „сибирских Индијанаца“, како их називају у СССР, зна много више него кад је пре три године стигла у монголско село Кок Каја. Оно некад било је дечје одушевљење и игра а данас су они озбиљни људи

који се старају о 240 грла стоке која припадају држави, али имају и неколико својих. Показало се да су бивши столар, електричар и посластичар потпуно дорасли за живот на фарми.

Живе у заједничком домаћинству, имају заједничку касу. Од првог новца купили су теле, од следећег акустичке инструменте тако да сада дају концерте по суседним селима. Ни на крај памети им није да се врате у град.

– Много шта сам пробао у животу – каже Сергеј Лузин најискуснији у сеоским пословицама. – Између осталог променио сам и два факултета иако сам добро учио. Сад сам три године на истом месту и немам намеру да се селим. Осећам да овде живим правим животом.

Кад уграбе слободно време, девојке везу бисером по кожи и тако су се у томе извештиле да су почеле да продају разне предмете као сувенире. Младићи се спремају да науче да праве седла која се у овом крају много граже, а сарача нема.

Ово су фотографије из свакодневног живота шесторо храбрих који су напустили своје домове и осигуран посао у великом граду и нашли срећу у селу Кок Каја: стекли су породицу, пријатеље и живот – онај прави.

В. М.

DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

КАЛЕНДАР КАО НАДАХНУЋЕ

МУЗЕ РЕТКО ДОЛАЗЕ ЗИМИ

Када би неки метеоролог истраживао климатску прошлост нашег поднебља према уметничким делима, односно према називима слика, композиција и песама, шта би могао да закључи? Да постоје само два годишња до-

Како време утиче на уметнике? Различито, али не без извесних законитости...

султана Мухамеда II", илуминисаном персијском рукопису из 14. века који се чува у истанбулском музеју Топкапи, виртуозна рука непознатог мајстора осликала је „Летњи пејзаж". Та минијатура пре-
красних боја од којих највише

Алфред де Мисе на платну сликара Ландела

ба: пролеће и јесен! Лето и зима толико су мало надахњивали уметнике да су дела која у наслову носе називе тих делова календара готово изузетак. А за психолога би могла да буде занимљива разлика између песника и сликара. Код ових последњих пролеће убедљиво води на топ-листи надахнућа, док би поетску душу очито тек с јесени походиле музе.

Мала шетња кроз историју сликарства открива да су годишња доба инспирисала мајсторе кичице вековима. Можда први пут један „календарски" назив срећемо на Истоку: у „Албуму освајача

Овако је Франческо дел Коза видео јесен

Бројгелови „Ловци у снегу" део су низа његових „календарских" слика

плени црвена – дочаравајући врелину – пуна је ситнолисних крошњи, а замагљени планински врхови у позадини толико наликују старим кинеским пејзажима, па се сматра да је слика и настала у време монголске окупације Персије.

Италијанска ренесанса у шаренилу и раскоши боја и тема донела је и неколико антологијских „годишњих доба“. Иако су укуси различити, вероватно је за огромну већину љубитеља сликарства најлепше Ботичелијево „Пролеће“ на којем се у средишту налази она иста Венера коју је на својој најчувенијој слици приказао како се „рађа из морске пене“. Ботичели је

јици сликара старијих цео век од управо поменутих: браћи из Лимбурга. Они су за свог „заштитника“, француског војводу од Берија, великог љубитеља уметности и колекционара, насликали „Срећне сате“. На платну које представља „Јануар“ не види се, додуше, снег јер су приказали војводу на гозби у свом раскошном двору...

При помену зиме треба рећи да су ваљда само још Бројгел (1526–1569) и наш Савва Шумановић (1896–1942) били инспирисани тим годишњим добом. Додуше, Бројгел је за неког богаташа из Анвера начинио цео низ слика названих „Месеци“ међу којима

ној мери надахњивала писце и песнике, и то оне најбоље. Како смо већ рекли, јесен код уметника речи предњачи. Само летимичан поглед на француску поезију открива нам да је Ламартин (1790–1869) једну своју песму назвао „Јесен“, а да су Бодлер (1821–1867) и Верлен (1844–1896) дали исте наслове „Јесења песма“! Код оба велика гесника стихови говоре о патњи душе и тела, а све то симболизује и појачава – јесен. Шатобријан (1790–1869) је назвао једно поглавље свог романа „Рене“ (аутобиографског у великој мери) „Моје радости у јесен“. Потресну и интимну лирику

задужио „Сном летње ноћи“ као и „Зимском причом“, Џон Китс (1795–1821), написао „Оду јесени“, док је немачки песник Вилхелм Милер испевао цео циклус „Зимско путовање“ у којем се истиче песма – „Сан о пролећу“! Иначе, баш ово Милерово дело надахнуло је Шуберта да напише музику на те стихове 1827. године.

Било би неправедно не поменути руске класике који су, слично Французима, највише волели јесење време и расположење. Тако је Николај Карамзин (1766–1826) оставио своју антологијску „Јесен“, а Василиј Каменски (1884–1961) „У јесен“. Николај Кљујев (1887–1937) поручује „Не плаши се листопада“, Борис Пастернак (1890–1960) испевао је „Златну јесен“, а Александар Кушнер, наш савременик, филозофску поему „У поређењу са знацима зиме“. Вероватно најсмешнији наслов песме у антологији руске поезије смислио је Едуард Багрицки (1895–1934): „Пролеће, ветеринар и ја“. У тој сатири у стиховима појављују се, поред личности из наслова, још крава и бик...

Ни велики композитори нису остали имуни на зрачења (и значења) годишњих доба. Антонио Вивалди (1678 – 1741), чувени Венецијанац и виртуоз на виолини, задужио је човечанство са своја четири гудачка концерта названа, наравно, „Годишња доба“. То дело спада у бесмртна: изводи се, ево, већ два и по века и одушевљење публике никако не јењава. Дебиси и Григ оставили су нам сваки своју „Оду пролећу“, док је Григов нешто млађи земљак Кристијан Зиндинг, својевремено цењен норвешки композитор, готово сасвим пао у заборав из којег га спасава само – „Жубор пролећа“!

И да завршимо ово путовање календаром уметничке инспирације композицијом која несумњиво улази у вечите. То је „Самертајм“, свуда позната и омиљена џез-успаванка, део опере „Порги енд Бес“ Џора Гершвина. Треба ли превести овај наслов? Он значи: „Лето“...

Велики драматичар међу композиторима Чајковски, у једном тешком часу свог ионако мање-више несрећног живота, „испевао“ је чудесни циклус „Годишња доба“. То је клавирска композиција из 12 делова – за сваки месец по један – која се данас ретко изводи у целости иако спада у бисере музичке литературе.

М. Крстуловић

Жорж Сандова, нацртана руком Алфреда де Мисеа: она га је инспирисала за песме о годишњим добрима.

живео у 15. веку (1446–1510), а његов савременик Козимо Тура (1431–1495), надахнут истим годишњем добом, видео га је као девојку замишљена погледа и то како седи на – углачаном престолу од мумифицираних морских животиња!

Турин ученик Франческо Дел Коза (1436–1478) израдио је чак цео календар. То је низ фресака којима је украсио палату „Сан Суси“ фјорентинске породице Д’Есте које је, као и Тура, био запослен као главни сликар. Иначе, Коза је оставио и велико платно названо „Јесен“, пуно грожђа и окер боја.

Иначе, цео календар послужио је као надахнуће (ако већ није био наруџбина?) тро-

је зимски пејзаж у „Ловцима у снегу“ једно од најснажнијих ликовних дела у историји.

Ненадмашни пејзажист Вилхелм Тарнер (1775–1851) оставио је и једно „Јутро раног пролећа“ где се зраци светлости пробијају до Темзе, а век касније настало је и једно „наше“ пролеће, на слици „песника словеначког предела“ Ивана Грохара (1867–1911). И Крсто Хегедушић – да с њим завршимо овај овлашни преглед – није одолео пролећу године 1930. На његовој слици, која је данас изложена у Модерној галерији ЈАЗУ у Загребу, овековечен је пар белих волова упрегнутих у плуг, сељанка и сељак који гура рало.

Годишња доба су у прилич-

још један великан, Алфред де Мисе (1810–1857), везао је управо за календар: четири песме „Мајска ноћ“, „Децембарска ноћ“, „Августовска ноћ“, „Октобарска ноћ“ дочаравају Мисеова патничка расположења после његовог коначног раскида са Жорж Сандовом.

Све сезоне „овековечио“ је шпански писац Мигел де Унамуно (1864–1936) у делу које се зове „Сонате“ и има, наравно, четири дела: „Пролећна“, „Летња“, „Јесења“ и „Зимска“. Баш као што је и шкотски песник Џејмс Томсон из 18. века испевао „Годишња доба“, по којима је Јозеф Хајдн 1801. године компоновао истоимени ораторијум. Шекспир је светску баштину

МА ШТА КАЖЕШ

КАКВИ ПРВА!

Када сам приметила прву седу влас у коси, написала сам својим родитељима:

„Драги тата и мама, видели сте моје прве кораке и чули моје прве речи у животу. Желим да и овај догађај поделите са мном“. И селотејпом сам залепила за писмо несрећну седу.

Отац ми је брзо одговорио дописницом:

„Драго дете, ова бела длака није прва коју смо од тебе добили“.

„Обзервер“

БОГАТАШКА КАТЕГОРИЈА

Песницама америчког петролејског магната, мултимлионера и надалеко чувене тврдице Пола Гетија грабљивост је давала огромну снагу. То је целом свету постало јасно када је, у свађи због девојке, Гети левим аперкатом оборио боксера Цека Демпсија.

То је, такође, и једини пут да је „Манаса Молер“ (Разбијач из Манасе), који је седам година носио круну светског шампиона у тешкој категорији, био нокаутиран.

ТРИ МИНУСА

Најсигурнији начин да вам преседне прослава двадесетогодишњице матуре јесте да налетите на давно

заборављеног школског другачији који се оженио девојком с којом сте се ви забављали, а приде има и сву косу на глави и ужасно се обогатио у бизнису са информатиком.

„Тајмс“

ЉУБАВ ЈЕ КАО ВИОЛИНА...

Песимиста се жали на ветар, оптимиста се нада да ће престати, а реалиста подешава једра

Виљем Артур Вард

У тражењу за савршенством, које је недостижно, људи се често одричу сасвим достижних ствари

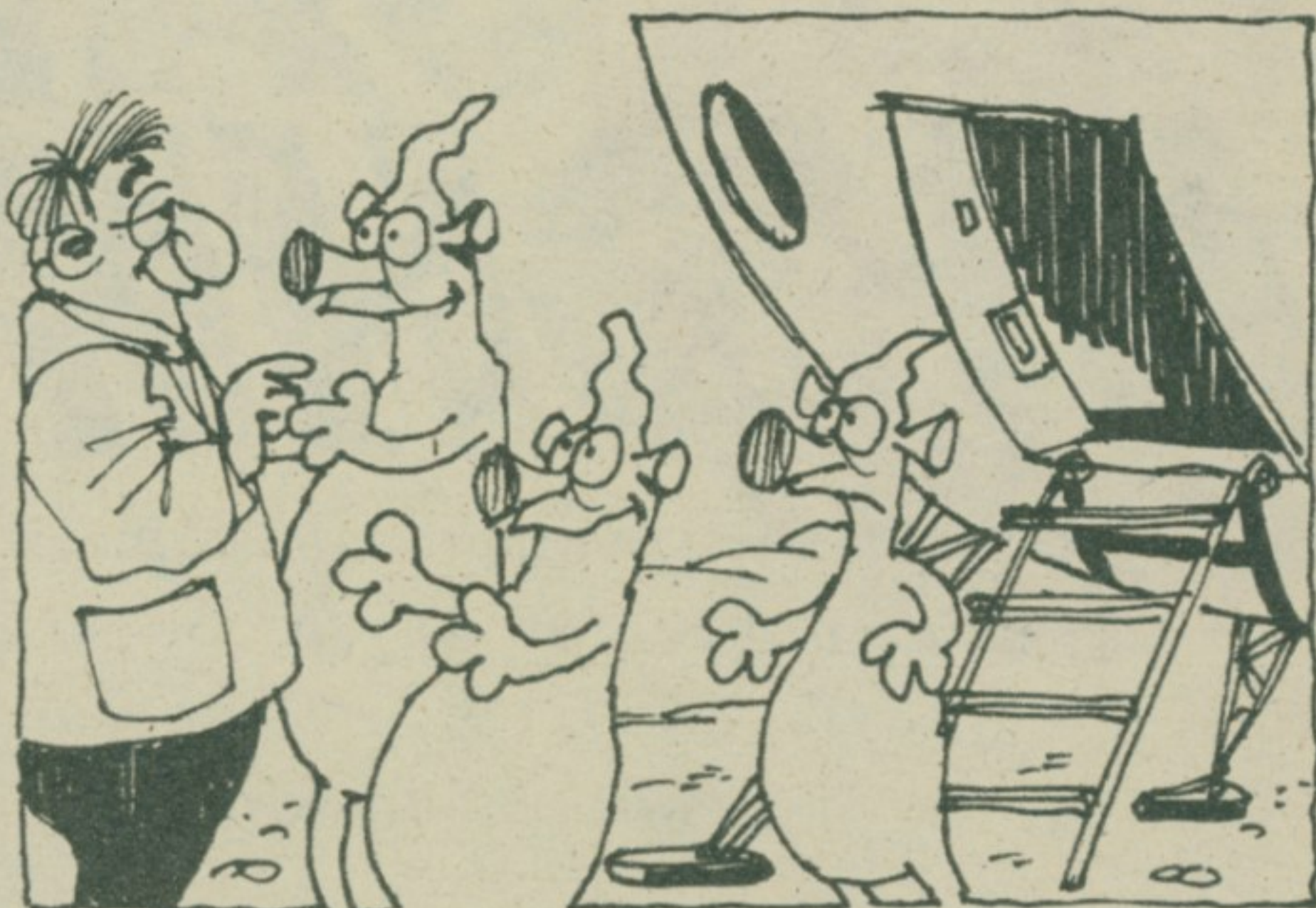
Едит Шефер

Љубав је као виолина: чак и ако понекад ћути, жице су увек на месту.

Џун Мастерс Бачер

Ништа нисам научио причајући већ само постављајући питања.

Џон Ђарди

Човек је млад докле год учи, мења навике и прихвата критике.

Жан Ростан

Понекад ми се чини да смо сами у свемиру, а понекад имам утисак да нисмо. У сваком случају, од тога ме хвата вртоглавица.

Артур Кларк

Политика је уметност спречавања људи да се мешају у оно што их се тиче.

Пол Валери

Искрене похвале су, као и дијаманти и злато, вредне зато што су ретке.

Семјуел Џонсон

Лепе мисли рађају лепо воће, ружне мисли рађају рђаво воће, а свако је свој лични баштован.

Џејмс Ален

Да би био сасвим објективан, човек који има пса који га обожавља морао би да има и мачку која га не примећује.

Винстон Черчил

Нама не недостају ни пријатељство ни доброта већ ми недостајемо пријатељству и доброти.

Марсел Жуандо

Мудро уживање у доколици плод је цивилизованости и образовања.

Бертранд Расел

Ако проведете живот очекујући оно чему се надате, велика је вероватноћа да ће вам се догодити оно што не очекујете.

Андре Маси

Добра воља брише тешкоће.

Николо Макијавели

ПРИЛОГ ЗА ПЕРЕСТРОЈКУ

Стара госпођа долази у Кремљ и захтева да је прими Михаил Горбачов. Он пристаје и, када је ушла у његов кабинет, љубазно јој се обраћа:

– Шта могу да учиним за вас?

– Желим само нешто да вас питам – одговара она. – Ко је измислио комунизам: политичар или научник?

– Политичар, драга моја – одговара совјетски шеф партије и државе.

– Е, сад ми је све јасно – на то ће стара госпођа – научник би прво извршио експеримент на мишевима. ■ Б. Д.

ЖИВОТ
ПИШЕ
ДРАМЕ

ОСАТИ АГОНИЈЕ

*Заробљен у мочвари, у срушеном авиону,
тешко повређени Хауард Белик полако
је губио наду да ће га спасилачке
екипе наћи живог*

Тог тмурног фебруарског дана прошле године било је разлога за славље. Тридесетосмогодишњи Хауард Белик коначно је одлучио да се ожени и ту радост је пожелио да подели прво са Бобом и Керин Герстл, својим дугогодишњим пријатељима. Седећи у њиховом дому у Маналепену у америчкој држави Њу Џерси, Хауард је непрекидно одлагао час поласка кући.

Око једанаест увече опростио се с Керин док је Боб био упоран да га колима пребаци до оближњег аеродрома Оулд Бриџ. Хауард Белик је пилотски испит положио пре три године и од тада је настојао да искористи сваку прилику да изнајми авион и лети. Од свог њујоршког стана колима се пребацио до спортског аеродрома Тетербороу и одатле таксијем дошао до Герстлових, унапред испланиравши да се врати авионом.

На писти Оулд бриџа већ га је чекао клипни авион једномоторац „мунџ 201“. Хауард је највише волео тај модел летелице предвиђене за 4 особе, јер га је пилотска кабина подсећала на седиште спортског аутомобила у којем је возач у полулежећем положају.

Хауард је махнуо Бобу из пилотске кабине и већ следећег тренутка нашао се у ваздуху. Готово истог часа био је заробљен у густим облацима. Из контролног торња са аеродрома Тетербороу добио је обавештење да ту не може да слети због густе магле. Мораће да атерира на писту градског аеродрома Мористаун, тридесетак километара од Тетербороа.

Сам себи пацијент

Из контроле лета добио је временску ситуацију над Мористауном – спољна температура 2°C, јака киша и магла. Када се двадесет секунда минута после поноћи нашао над аеродромом, следиле су инструкције да се на ви-

сини од 3 хиљаде метара приближи писти 23 и да слети. Хауард је потврдио пријем.

Шта се тада догодило, остаће неразјашњено. Претпоставка је да се Хауарду на тренутак завртелo у глави и да је поверовао својим инстинктима а не инструментима на командној табли па се, уместо на писту, сурвао у мочвару брзином од око 160 километара на час.

Када је дошао свести, у првом тренутку није било јасно шта се догодило. Проверио је сигурносни појас – био је везан. Погледао је око себе – густа непрозирна магла. **Нешто ту није у реду.** Онако у мраку руком је пипао око себе. Командне табле није било а предњи део пилотске кабине једноставно више није постојао. Ноге су му висиле у ваздуху.

Моје ноге! Полако се навикавајући на таму Хауард је схватио да су му панталоне поцепане и да му на левој ноzi извирује чашица, а да су му на листу искочиле две кости. Када је покушао да помери ногу крикнуо је. Из десне ноге је такође лила крв. Одједном му је припала мука и замало поново није изгубио свест.

Мораш да се прибереш. Хајде, полако провери део по део свог тела, па ти си ипак лекар. Покушај да се понашаш као да си сам себи пацијент.

Вероватно прелом ребара, унутрашње крварење у грудима искључено, руке у реду, грло...

Али, шта ми је с видом, зашто не видим боље? Шта ми је с лицем? Плашећи се оног што ће открити Хауард Белик је бојажљиво додиривао место где је требало да му се налази лево око и на свој ужас опипао само влажно место.

Боже, па ја сам изгубио око! Био је престрављен. Како ћу да живим? Нећу моћи да радим?

Ледена киша као да се појачава. Јакна, панталоне, кошуља, све му је било натопљено водом. Дрхтао је.

Само сабласни ехо

Погледао је на сат. Било је 35 минута после поноћи. **Ако и покушају да ме нађу, та потрага је готово бесмислена по оваквом времену.** Онда се сетио да у авиону постоји уређај ЕЛТ, односно одашиљач који се сам активира и шаље сигнале које спасилачке екипе примају путем сателита и тачно могу да одреде

место где се летелица срушила. За десет, највише двадесет минута биће овде.

Када је прошло више од пола сата, Хауард Белик је морао да се помири с чињеницом да је ЕЛТ затајио, односно да се вероватно смрскао када се срушио авион.

Одлучио је да отпуже до задњег дела летелице. Када је померио копилотско седиште и учинио први покрет схватио је да су му ноге сасвим отказале. Онда је левом ногом, случајно, ударио о нешто у мраку и од болова испустио тако језив крик да се и сам изненадио.

Издрижи бар још мало! Понављајући то некако се довукао до задњих седишта. Опет је погледао на сат. Један и тридесет. Требало му је пола сата да дође до места за путнике и увије се у неки тепих који је тамо нашао.

Где сте? Зашто никога нема? Не могу више! Глас му је одзвањао у мраку и враћао се као сабласни ехо. Тама се затварала око њега.

Хауард Белик је почео да размишља о неким раздобљима свог живота. Као лош студент био је избачен са универзитета. Онда се заинатио и уписао на Медицински факултет.

завршио студије и сада је успешан лекар. Када је почео да се бави подводним риболовом, неколико пута се налазио у безнадежним ситуацијама и увек је некако извлачио живу главу. **Зар ме је срећа сада напустила?**

Дугме за самоуништење

Брус Далоизо, главни оператер на градском аеродрому Мористаун у један увече добио је обавештење да је авион „муни 201“ изгубљен са радара. Дотрчао је на аеродром и почео да окреће телефоне. Ушао је у траг несрећном пилоту. Убедио је полицајце да провале у Беликова кола на Тетербороу и пронађу Хауардову адресу. Позвао је Беликов телефон али се у његовом стану нико није јавио. Онда се у Америчкој ваздушној команди распитао да ли су примили неки сигнал уређаја ЕЛТ. Одговор је био негативан. Тада је затражио помоћ од хеликоптерске службе спасавања, али су му рекли да не могу да полете по тако густој магли.

Већ је три сата. Ако не умрем од искрваљења скончаћу од смрзавања. Да постоји неко дугме за самоуништење сигурно бих га притиснуо.

Зора је сванула у 6.46. Хауард је гледао око себе. Ни трага од кућа, само непрегледна мочвара. Знао је да нема шансе одатле да се извуче. Крварио је већ шест сати и питао се колико још може да издржи.

У 6.30 Далоизоу је речено да ће хеликоптер полетети. У потрази, у патролним колима учествоваће и наредници Џејмс Моногем и Томас Шварц. Подесивши фреквенције својих радио-апарата с оном из хеликоптера кренули су пут аеродрома Мористаун.

Пилот Роберт Денис је у 9.15 јавио да је открио место где се срушио авион. Слетео је крај мочваре и заједно с Моногемом и Шварцом, који су стигли на место несреће, закорачио у ледену воду мочваре. Авион је био стотинак метара од обале. Када су пришли, једва су сакрили ужас угледавши изобличеног Хауарда Белика.

У том часу стигла су амбулантна кола и патрола с гуменим чамцем. Када су га извукли из смрскане кабине и ставили у чамец, Хауард је успео да изговори да зна како застрашујуће изгледа али да је сигуран да ће се извући и онда је пао у несвест.

Доктор Клејтон Грифин установио је велики губитак крви и Хауарду сместа дао трансфузију. На жалост, стање несрећног пилота у наредних 90 минута се погоршало. Операција је трајала шест сати. Срећом, лево око му није било оштећено. Оно што је Хауард напипао било је чело са ког је била згуњена кожа.

После извршене операције смештен је на одељење интензивне неге. Недељу дана касније почео је да се опоравља.

У једном тренутку сам мислио да је свему крај. Али, када сам угледао лица спасилаца, био сам сигуран да ћу се извући. Ако сам онако израњављен издржао девет сати, значи — морао сам да преживим.

По изласку из болнице Хауард Белик се оженио и, након повратка с меденог месеца, наставио лекарску праксу.

В. С.

Најсвестранија спортисткиња свих времена

САМА ПРОТИВ АМЕРИЧКИХ КЛУБОВА

Између првог светског рекор-
да који је поставила у шесна-
естој години и своје преране
смрти Бејб Захаријас била је
најбоља у свему чега се до-
хватила

Бејб, како су је увек сви звали, рођена је 1914. године у Порт Артусу, Тексас, у породици норвешких досељеника и крштена као Милдред Дидриксон. Била је још дете када је почела да се истиче у безболу и кошарци, али је убрзо постало јасно да је рођени таленат за атлетику. У шеснаестој години поставила је светски рекорд у бацању копља, а две године касније извела је подвиг који је ушао у историју лаке атлетике.

У Чикагу се одржавао клупски национални шампионат у коме су учествовали сви клубови Сједињених Америчких Држава. Као једини представник свог клуба осамнаестогодишња Бејб пријављена је за седам атлетичарских дисциплина и, током два и по

сата, трчала је као луда од једног до другог стартног места „паузирајући“ само док се такмичила да би, потом, одјурила до следеће дисциплине.

Прво је ишло елиминаторно такмичење у трчању на 80 метара с препонама, затим скок увис први пут, потом бацање копља, па опет трчање, па скок увис и тако укруг. Пред тако тешким задатком вероватно би се замислио и сам добри Бог, али је Бејб све то постигла и, пред крај поподнева, њена хиперактивност донела јој је невероватан успех.

Од седам дисциплина у којима се такмичила освојила је прво место у пет, а друго и треће место у по једној. Све у свему, она је **сама** победила све остале америчке клубове са 30 поена, 8 више од најближих иза себе за које су се борила двадесет и два такмичара пошто је сваки клуб послао по неколико такмичара за сваку од дисциплина!

Две златне медаље

Неколико месеци касније дошле су на ред Олимпијске игре у Лос Анђелесу 1932. и,

да тадашња правила нису ограничавала жене на само три дисциплине, ко зна шта би све Бејб урадила. Овако, морала је да се задовољи првим местом у бацању копља, у трци на 80 метара с препонама и у скоку увис. Добила је златне медаље (заведе не под њеним правим именом Милдред Дидриксон) за прве две дисциплине, а трећа јој није призната из прилично сумњивих техничких разлога.

Децембра те исте године атлетичарска каријера младе америчке звезде грубо је прекинута. Пошто је, да би зарадила нешто новца, учествовала у рекламирању аутомобила, Бејб је доживотно дисквалификована из аматерске атлетике.

Да би се некако утешила, Бејб је неко време професионално играла безбол и кошарку и, мада је у безболу убрзо постала име, ови групни спортови нису задовољавали њен индивидуалан такмичарски дух. Због тога је 1934. године почела да учи голф поклањајући сваки атом тела том тешком спорту.

Тренинг јој је био паклен. Суботом и недељом вежбала је по дванаест до шеснаест сати дневно. Радним даном устајала је у цик зоре и лупала лоптице од пола шест до пола девет када је морала на посао. Паузу за ручак користила је тако што би прогутала сендвич и у шефовој канцеларији опет вежбала голф убацијући лоптице у кожни фотељу преко стазе направљене од тепиха. У пола четири по подне, по изласку с посла, имала је час голфа с тренером, а затим би поново јурила по терену с палицама и лоптицама све до мрака. Враћала се кући на вечеру и легала рано с књигом о голфу у рукама.

Касније је написала: „Ударала сам лопте све док ми руке не би постале крваве. На ране сам стављала завоје кроз које је такође пробијала крв.“

Краљица женског голфа

Година дана самоуништавајућег тренинга донела је резултате: Бејб је победила на Тексашком аматерском такмичењу у голфу. Али, пре него што је успела да постигне још више, избачена је са аматерских турнира зато што се, раније, професионално бавила другим спортовима. Бејб је морала да се помири с чињеницом да може да учествује само у егзибиционим голфским турнирима.

Године 1938. догодило се нешто што ће је вратити ама-

терском голфу – удала се. Њен муж, рвач грчког порекла Џорџ Захаријас, довољно је зарађивао и могао је да јој плати молбу за поновно учлањење у аматерски голф. Бејб је неуморно тренирала и потпуно се доказала када је, победивши на професионалним турнирима у голфу као што су Западно и Тексашко отворено првенство 1940, одбила да прими новчану награду.

У аматерски голф поново је примљена 1943. године и када је, после другог светског рата, почела да игра на озбиљним турнирима, свет женског голфа просто није могао да се прибере од чуда које га је снашло.

Бејб Захаријас је победила на Америчком аматерском шампионату 1946. и током те и следеће године однела је још седамнаест узастопних победа укључујући и прво место на Британском аматерском шампионату 1947.

И, пошто је тако елегантно и очигледно доказала колико вреди, прешла је у професионалце и постала краљица женског голфа, чувена нарочито по дугачким ударцима. Њен савременик Бајрон Нелзон, двоструки шампион у голфу, изјавио је да би Бејб тукла све противнике који постоје осим шесторице мушких професионалаца. То је био комплимент!

Победа и збогом

Бејб је освојила прво место на Америчком отвореном првенству 1948. и то поновила 1950. и 1951. године. После још две победе 1952. почела је да побољева и добила је дијагнозу: рак! Оперисана је 1953. и, упркос свим лекарским саветима и упозорењима, нашла се на терену за голф само неколико недеља после операције и три и по месеца касније освојила је треће место на Америчком отвореном такмичењу.

Следеће године убедљиво је тријумфовала на Америчком отвореном шампионату, али је то било и њено збогом. Рак се поново појавио и операција извршена 1955. године спречила ју је да брани титулу шампиона. Следеће 1956. била је сувише болесна да би играла и само неколико месеци потом изгубила је од јединог противника кога није могла да победи – умрла је од рака у четрдесет другој години.

До данашњег дана ниједна спортисткиња није успела ни да се приближи ономе што је Бејб Захаријас постигла.

Б. Дожић

ОВО

НИСТЕ

ЗНАЛИ

СПАС У МАЛОМ РАСТУ?

● Амерички научници, пише британски часопис „Викенд“, пронашли су средство које ће, по њиховом мишљењу, потпуно решити невоље око пренасељености Земље. Ради се о смањивању становника наше планете, односно – људи. Како стоји у чланку, већ сад је могућно створити вирус који би, пуштен у атмосферу или водене токове, за врло кратко време довео до смањења: људи средњег раста били би високи 70–80

центиметара, а они од метра штрчали би међу њима као џинови.

Иако генетички инжењери САД засад нити потврђују вест нити је оповргавају бивши министар одбране Сједињених Држава Роберт Макнамара, сада председник Светске банке, већ је дао своје мишљење. Он не види у овом новом средству ништа страшно. Човечанству заиста прети опасност од пренасељености, тврди он, и зато се морамо одлучити – или за

„минијатуризацију“ људи или за принудну стерилизацију. Избор више него грозан. Ко између осталог, може да нам гарантује да су научници све добро прорачунали (поготову на број промашаја и неуспеха последњих година) и да у неким случајевима процес неће кренути супротним путем. Замислите Земљу 21. века с кепецима трометрашима међу џиновима од 5, 6 или 7 метара на једној страни и џиновима од метра међу патуљцима од 50 или 30 центиметара!

КЕНГУР-СКИ РЕКОРДИ

● Није нимало једноставно забележити „спортски“ рекорд у животињском свету. Животиње, по правилу, не дочекају знак стартног пиштоља, не дају судијама да им се приближе и тачно измере резултат... Па ипак, природњаци су успели да измере најдужи скок сивог кенгура кога још називају и џиновски – 13 метара и 63,6 центиметара. Удаљ, наравно. А рекордан скок увис износи 3 метра и 20 центиметара. Најзад, у спортским зооналима постоји и рекорд у брзини кенгура: 48,27 километара на сат!

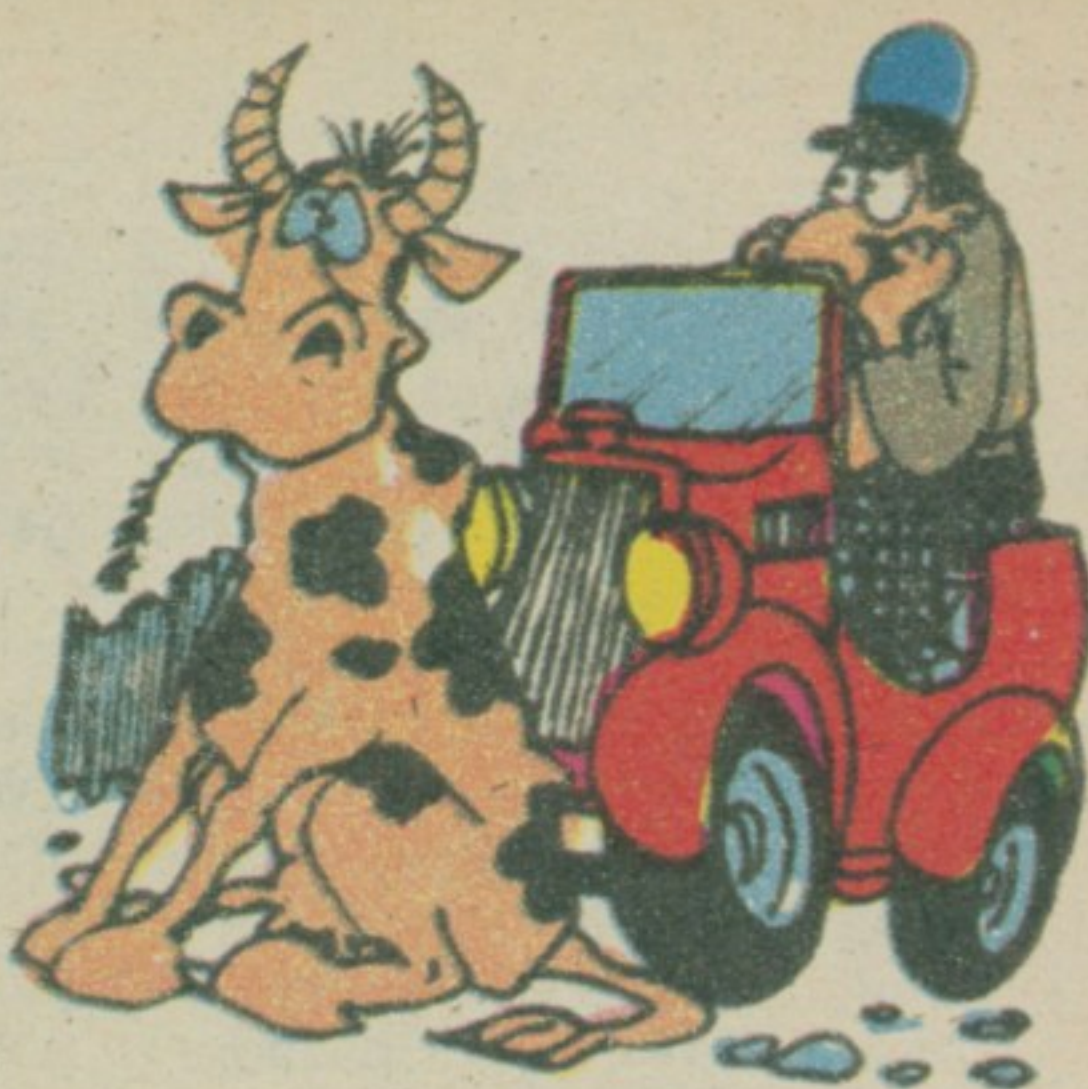

СКИЈЕ, ШТА ЈЕ ТО?

● Звучи невероватно, али Ескимима са Гренланда све до-недавно уопште нису знали за скије. Овај парадокс, међу-тим, може лако да се објас-ни: на Гренланду није било шума, дрво је било веома скупо и ником није падало на памет да га арчи на тако неке „фантазије“.

Недалеко од Гренланда, у Скандинавији, слика је сас-вим супротна: овде су скије пратиле човека од његових првих дана. Најстарије скије на Земљи, нађене у тресету, чувају се у једном шведском музеју. Процењује се да има-ју више од 4.500 година.

ШТО МАЊЕ АУТА, ВИШЕ НЕСРЕЋА

● Према статистичким по-дацима о друмском саобра-ћају у САД, много више не-срећа догађа се у селима не-го у градовима. У пустим об-ластима државе Неваде, где је густина насељености један човек на 10 квадратних кило-метара, сваке године на том простору у саобраћајним уде-сима погину два човека, што је сто пута више него у прена-сељеном Њујорку препуном аутомобила. Узрок – велике брзине на празним друмови-ма, смањена опрезност и не-достатак брзе медицинске помоћи.

МУШКО-ЖЕНСКА ПАЛМА

● Бразилска палма *Atalea funifera* неколико пута током живота сасвим мирно проме-ни пол који се код ове биљке не одређује при рођењу већ зависи од – околине. Ако је окружена дрвећем које је ви-ше од ње, палма је мушка, у случају да су њени први сусе-ди мањи – она је женска. Али, дешава се да палму притесни друго дрвеће и остане усам-љена и тада је обавезно – женска. Али, довољно је да је поново окружи веће дрвеће и он се враћа у мушко.

У ствари, палма мења пол зависно од Сунчевог зраче-ња, боље рећи од сакупљене енергије у дрвету. Кад има више енергије, палма постаје женска и рађа плодове, у супротном остаје мушка.

„ЧУПАВА ХРАНА“

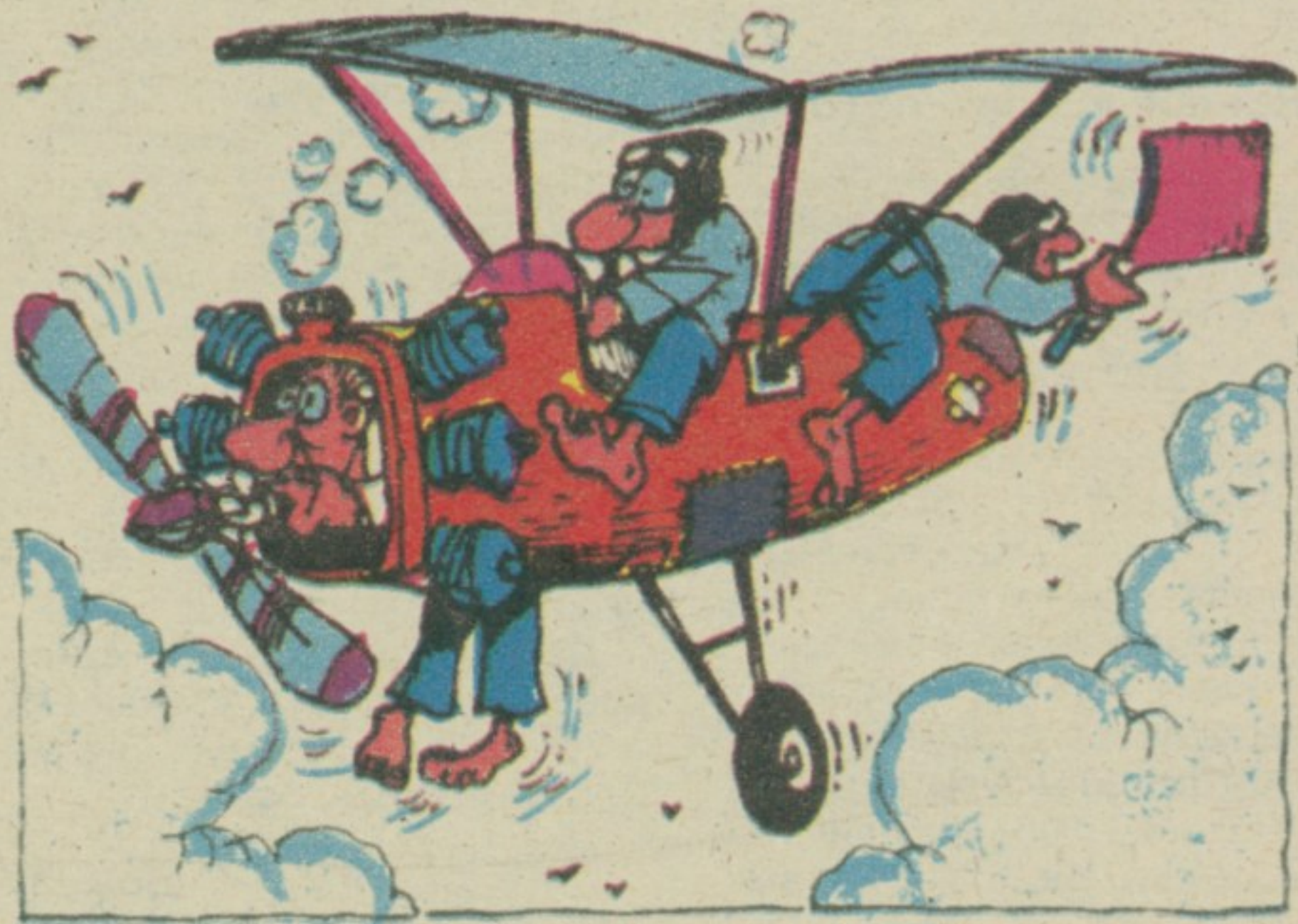
● У индијском граду Путу-еру гради се фабрика за пре-раду косе. Ова мешовита ин-дијско-јапанска фирма прера-ђиваће годишње 1200 тона безвредних сировина у 80 то-на цистеина, 24 тона тирозина и више од хиљаду тона суве масе са 19 различитих амино-киселина. Све ове материје драгоцене су у производњи лекова и козметичких препа-рата а и као додаток сточној храни. Првих осам година ра-да целу производњу нове фабрике откупљиваће Јапан-ци. Власи људске косе поста-

ли су драгоцен извор за до-бијање аминокиселина, наро-чито после забране лова на китове и њихове прераде при чему су, као нуспроизвод, до-бијали и ове материје.

Али, где набавити толико косе? Осим фризерских рад-њи као извор сировина по-служиће многобројни инду-ски храмови у којима верници редовно брију главе. Један велики храм сакупи годишње 4.000 тона косе. Од сада бу-дистички свештеници неће морати да лупају главу куда с-гомилама длаке.

ИМА КРИЛА АЛ' НЕ ЛЕТИ

● Колико крила може да има авион? Па, ако се сетимо историје авијације – четири, шест. Међутим, ретки позна-ваоци авио-градитељства знају да су некада аероплани имали много више крила, а рекордером може да се сматра авион који је 1906. го-дине саградио енглески ин-жењер Хорејшо Филипс. Ње-гова летелица, изграђена по принципу „жалузина“, имала је равно – 196 крила. Па ипак, она многокрилна конструи-ја није оправдала очекивања: истина, узлетела је и прелете-ла неколико метара а онда шљапнула о земљу и одбила да се даље пробија кроз ваз-дух. Тако овај случај можемо сматрати изузетком од закона дијалектике: квантитет не мо-ра увек да пређе у квалитет.

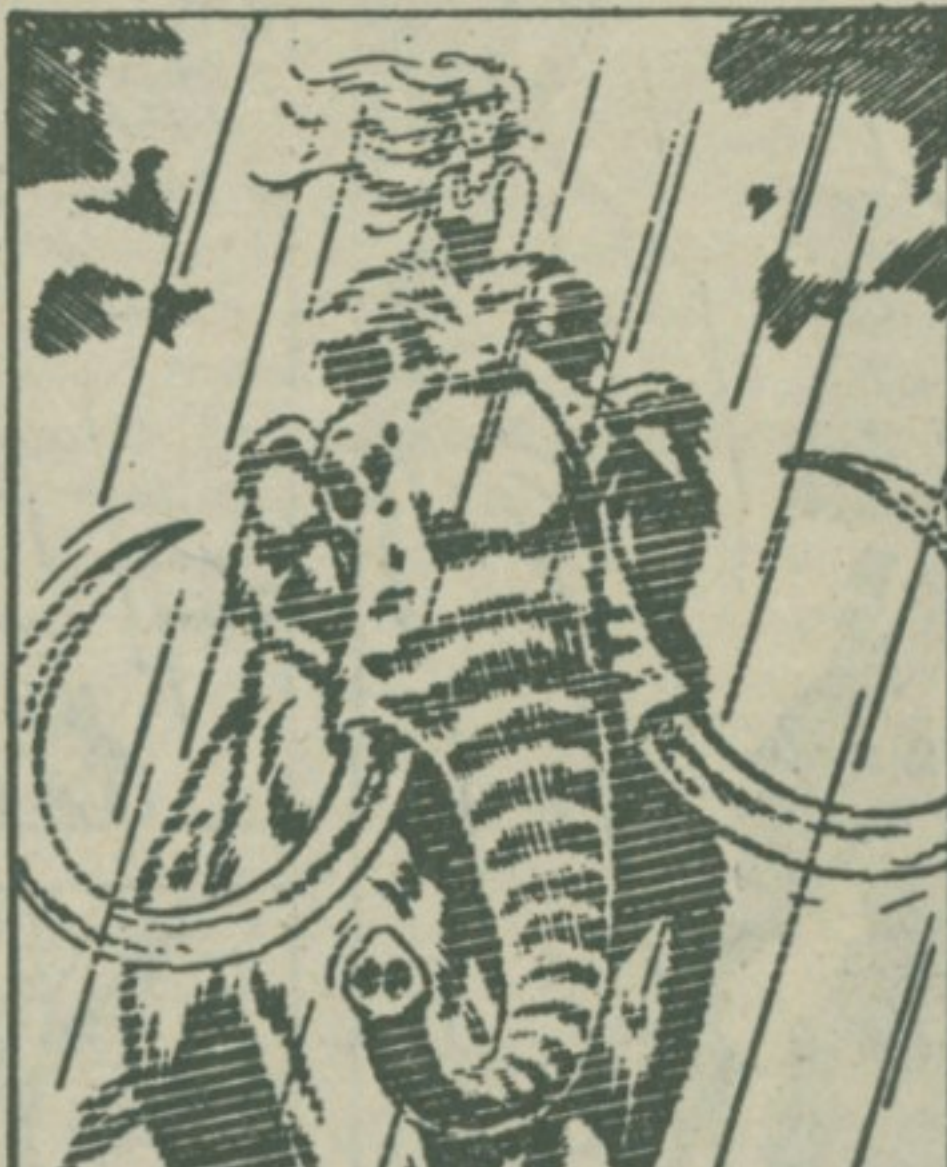

Илустровао: Зоран Петковић-Петко

ТУНГА

ГОСПОДАР МАМУТА

ПЛЕО

© EDITIONS LOMBARO

© EDITIONS LOMBARD

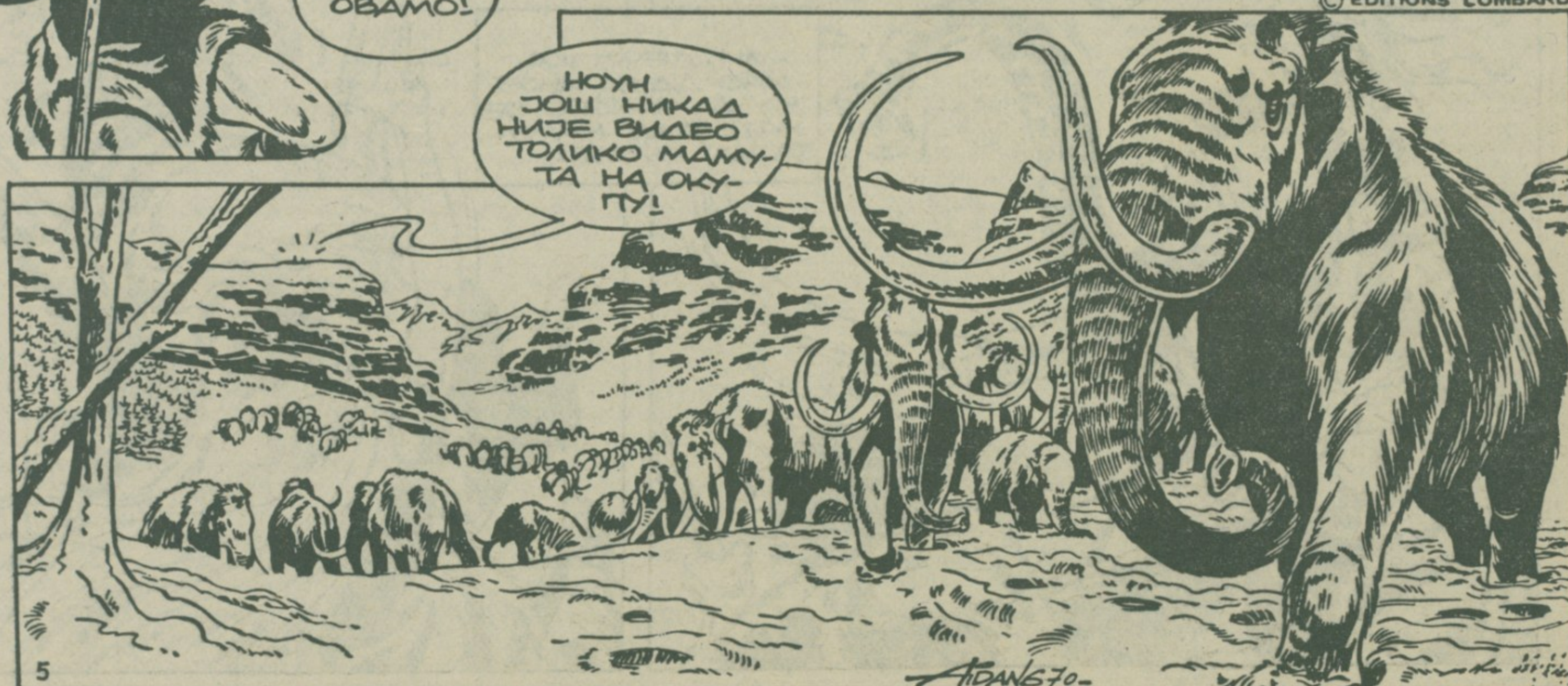

КАСНИЈЕ, ВИСОКО У ПЛА-
НИНИ, ЛОВЦЕ ЈЕ ДОЧЕКАЛА
МЕЂАВА

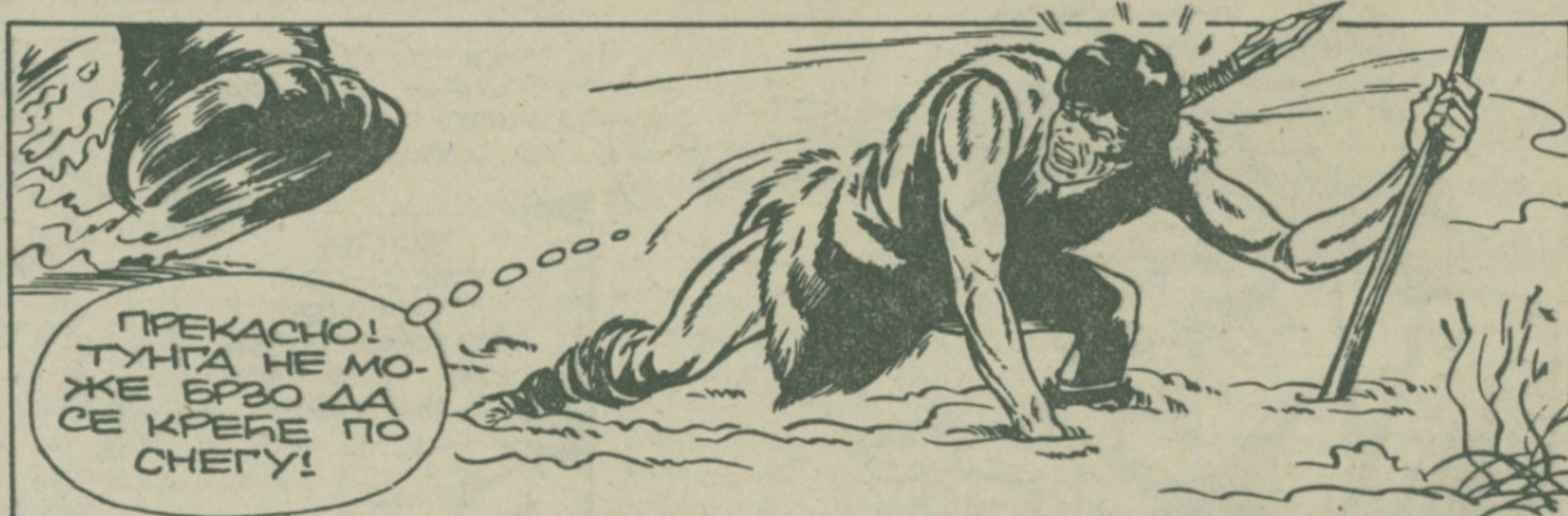
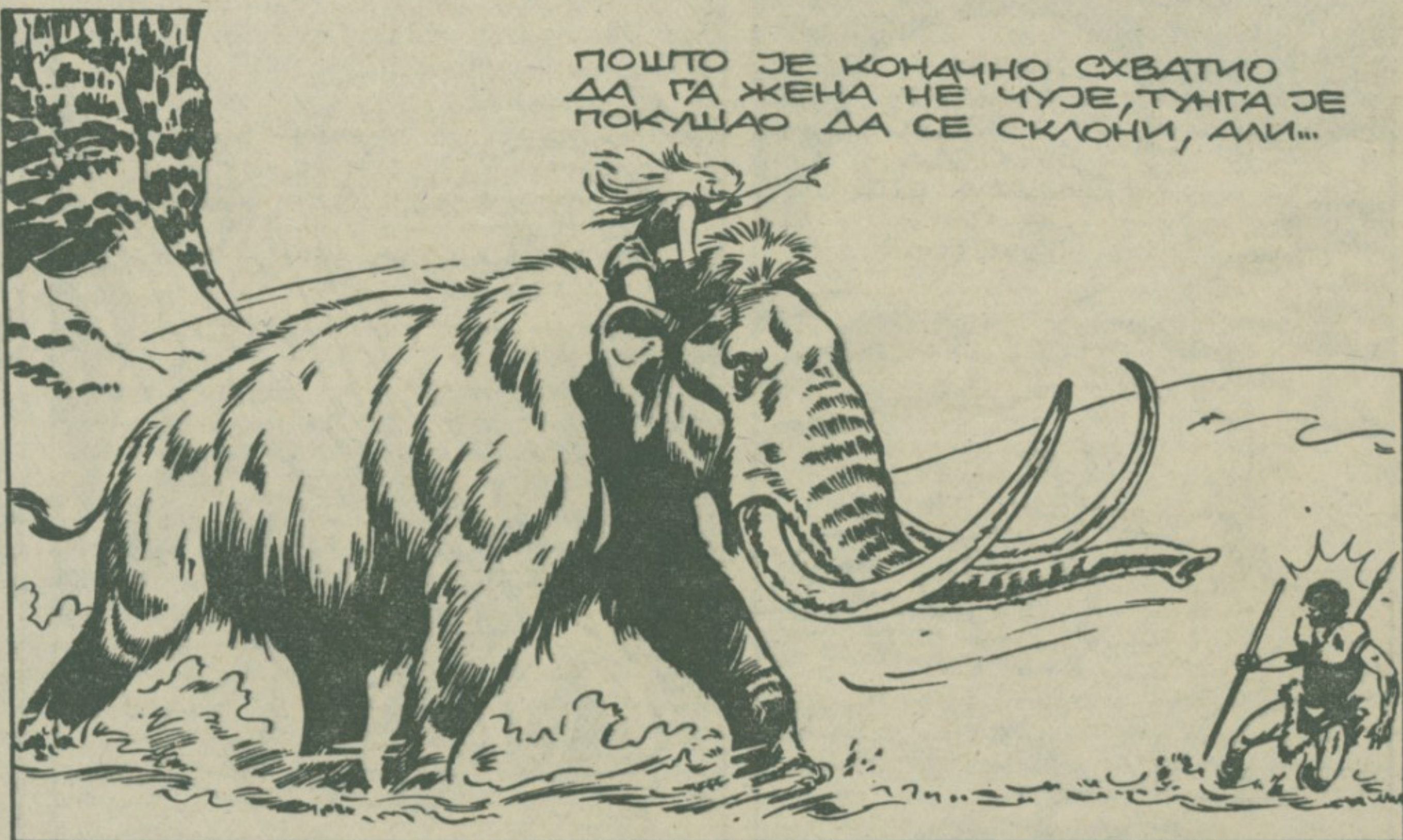
ЧАК И С ЈАХАЧЕМ МАМУТ СЕ НИКАД СЕ НИКАД НЕ УДАЉАВА ОД КРДА... БРЗО ЋЕМО ГА НАћи!

EDITIONS LOMBARO

ЗА ТРЕНУТАК, ДЕВОЈКА
ЈЕ ЗАДРЖАЛА МАМУТА.
ПРЕСТРАШЕНО ЈЕ ЗУРИМА
ПРЕДА СЕ...

А ОНДА ЈЕ ПО-
ГЛЕДАЛА КА
МЕСТУ ГДЕ СУ
СЕ СКЛОНИЛИ
НОУН И
ТИГАР...

И, КАО И ПРВИ ПУТ, ПОТЕРАЛА ЈЕ
МАМУТА И НЕСТАЛА ИЗА СТЕНА...

ЖЕНА
И МАМУТ
СУ НЕСТАЛИ!
БРЗО ДА
ВИДИМ ШТА
ЈЕ СА
ТУНГОМ...

СРЕГОМ,
ПУКОТИНА НИ-
ЈЕ ДУБОКА...
А СНЕГ
ЈЕ УБЛАЖИО
ПАД!

НОУН,
ПОТПУНО
САМ СИ-
ГУРАН
ДА ЈЕ ТО
ОХАМА!

НОУН
ТО ИСТО
МИСЛИ!
АЛИ ЗАШТО
ЈЕ ТА-
КО НЕПРИ-
ЈАТЕЉСКИ
РАСПО-
ЛОЖЕНА?

ЗАИСТА
СЕ ЧУДНО
ПОНАША!

МОРАМО ЈЕ
СТИГТИ ДА ВИ-
ДИМО ШТА СЕ
ТО ДЕШАВА!

БИЋЕ
ТЕШКО...
ЈЕР НЕ
ДОЗВОЉАВА
ДА ЈОЈ ПРИ-
ЂЕМО!

ADAMS 70

ЧУДНО ЈЕ ТО ЊЕНО
ПОНАШАЊЕ!

ТУНГА
ЗНА ДА БЕ
ОХАМА ПОПУС-
ТИТИ, И ЗАТО БЕ
УНИТИ СВЕ
ШТО МОЖЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ, НЕДАЛЕКО ОДАТЛЕ, НА НАЈВЕЋЕМ
МАМУТУ ЈЕДАН ЧОВЕК ЈЕ ИЗДАВАО НАРЕЂЕЊА...

© EDITIONS LOMBARD

НОУН, ИЗГЛЕДА
ДА ЈЕ КРДО КРЕ-
НУЛО!

ДЕВОЈКА ЈЕ ОЧИГЛЕДНО ЗА-
ВИЛА ДА НАС ЈЕ ВИДЕЛА, И
ЗАТО ЖУРЕ ДА СКЛОНЕ
МАМУТЕ...

24A

24B

© EDITIONS LOMBARD

АРАМ
БЕ ЗАДРЖА-
ВАТИ МАМУТА
ШТО ДУЖЕ!

МАМУТИ
НЕ МОГУ ЗА
НАМА! СУВИШЕ
ЈЕ ВИСОКО!
ГОРЕ БЕМО
ДА СЕ СКО-
НИМО!

ПОСЛЕ НЕУСПЕЛОГ
ПОКУШАЈА ДА СЕ
НА МАМУТУ ПРО-
БИЈЕ КРОЗ СНЕГ,
СТРАНАЦ ЈЕ ОДУ-
СТАО...

ВРАТИО СЕ ОСТАЛИМ
МАМУТИМА, И ЈОШ
ЈЕДНОМ СЕ ПРЕТЕКИ
ОСВРНУО...

ОХАМА НАС ЈОШ
НИЈЕ ПРЕПОЗНА-
ЛА! ОПИРЕ СЕ
ДА ИДЕ СА
НАМА!

МОРАМО
ЈЕ ВОДИ-
ТИ НА
СИЛУ!

БЕГ СЕ
СПУШТА
МРАК!

ОВДЕ
БЕМО
ДА ПРЕ-
НОБИМО!

САД БЕ СЕ ОХА-
МА СМРИТИ И
ПРЕПОЗНАТИ
СВОЈЕ ПРАВЕ
ПРИЈАТЕЉЕ! ТУН-
ТУ, НОНА И АРА-
МА! ОХАМА ИХ
СЕ СИГУРНО
СЕБАЗ?

ДЕВОЈКА
НЕ РЕАГУЈЕ НА
СВОЈЕ ИМЕ! ОЧИ
КАО ДА ЈОШ НИ-
СУ ЖИВЕ! ГЛЕ-
ДА У ЈЕДНУ
ТАЧКУ!

© EDITIONS LOMBARD

КАКВИ
СУ ЈОШ СЕ
ТО ЗАИ ДУСИ
УСЕЛИЛИ
У ДУШУ?

ПАЗИ!
ПОКУШАВА
ДА ПОБЕГНЕ!

НЕ! ТУНГА ТЕ
НЕЋЕ ПУСТИТИ
ДА СЕ ВРА-
ТИШ!

НОУН
БЕ ТЕ
ЧУВАТИ...

ОДМОРИЋЕМО СЕ
ДОК ЈЕ МРАК, А
ОНДА БЕ НОУН
И АРАМ ЧУВАТИ
ОХАМУ А ТУНГА БЕ
ПОТРАЖИТИ ОНОГ
СТРАНЦА...

ОН БЕ ГА ДОВЕСТИ
И НАТЕРАЈЕ ГА ДА
ОСЛОБОДИ СВОЈУ
ЖРТВУ ЗАМАРА-
НОСТИ!

© EDITIONS LOMBARD

И ТАКО, У РАЊУ
ЗОРУ...

НЕКА
НОУН И АРАМ
ДОБРО ПАЗЕ
НА ОХАМУ ДО
ТУНГИНОГ
ПОВРАТКА!

НОУН
И ДАЉЕ МИСЛИ
ДА БЕ ДЕМОНИ
НАПУСТИЛИ ОХАМИ-
НО ТЕЛО... САМО
ТРЕБА БИТИ СТРА-
СТНИВИ!

11

МОЖДА НИЈЕ МУДРО
ИЛИ ТОМ СТРАНЦУ...

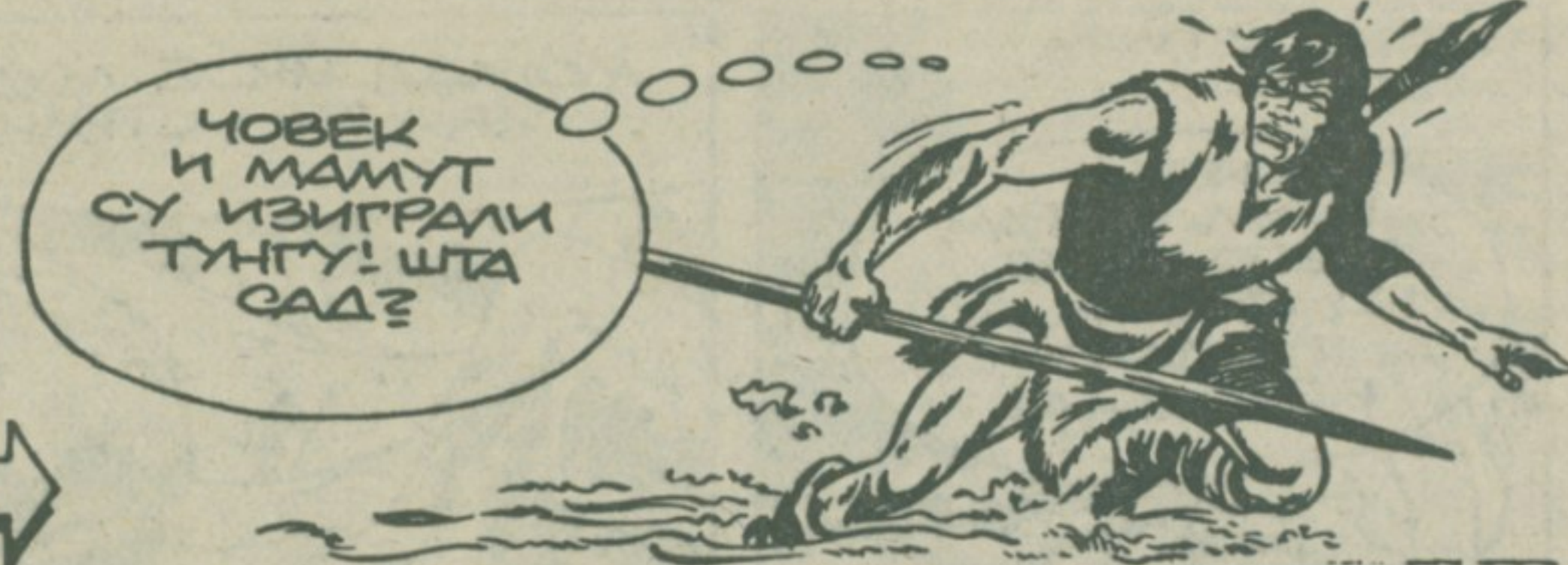

...АЛИ ТУНГА
ЖЕЛИ ДА КАЗ-
НИ ЧОВЕКА КО-
ЈИ ЈЕ ДОНЕО
НЕСРЕЋУ ЊЕМУ
И ЊЕГОВИМ
ДРУГОВИМА!

ADAMS 70.

БОЉЕ ДА ЈЕ ТУНГА ПОСЛУШАО
МУДРОГ НОУНА, ЈЕР ПРОТИВ-
НИК ЈЕ НАДМОЋНИЈИ...

© EDITIONS. LOMBARD

КАО И СВИ КОЈИ СУ ПОКУШАЛИ ДА ПОБЕДЕ МО-ВУЛА, И ОВАЈ РАТНИК ЈЕ ИСКУСИО ШАСТУ И МОЈ ГОСПОДАРА МАМУТА...

ООХ! ТУНГА ВИШЕ НЕ МОЖЕ ДА ДИШЕ... ОН... ЂЕ...

КАСНИЈЕ, У ПРОСТРА-
НОЈ ПЕЈИНИ...

ХА-ХА-ХА!
ХРАБРИ
РАТНИК СЕ
НАЈЗАД ОС-
ВЕСТИО!

МО-ВУЛ БЕ ТИ САД
ПОКАЗАТИ ШТА СЕ
ДОГАЂА СА ОНИМА
КОЈИ ПОКУШАЈУ
ДА МУ СЕ
ОДУПРУ!

ОВАЈ ЧОВЕК ЈЕ ВРАЧ!
ЗНА РАЗНЕ НАПИТКЕ,
И У ТОМЕ ЈЕ ЊЕГОВА
МОЈ!

29A

© EDITIONS LOMBARD

ТУНГА САД
РАЗУМЕ ЗАШТО
СЕ ЈАДНА ОХА-
МА ОНАКО ПО-
НАША...

ЕВО! ЧИМ ГМУР ПОПИЈЕ
ОВАЈ НАПИТАК, БИГЕ
ПОКОРАН КАО И ЊЕГОВА
ДРУГАРИЦА ОХА-
МА!

ТУНГА НИКА-
ДА НЕБЕ
ПОПИТИ
ТАЈ НАПИ-
ТАК!

ПОНОСНИ РАТНИК ЗА-
БОРАВЉА ДА ЈЕ У
МО-ВУЛОВОЈ МИЛОСТИ
И ДА МОРА ДА
ЧИНИ СВЕ!

НИКА-
ДА!

МО-ВУЛ НАРЕЂУЈЕ ТУН-
ГИ ДА ПОПИЈЕ НАПИ-
ТАК И ТУНГА БЕ
ГА ПОПИТИ!

ПОД ПРОДОРНИМ ВРАЧЕВИМ ПОГЛЕДОМ,
ТУНГА ЈЕ ОСЕТИО КАКО ГА ОБУЗИМА
СЛАБОСТ...

ПИЈ! ПИЈ!
МО-ВУЛ ТИ
НАРЕЂУЈЕ!

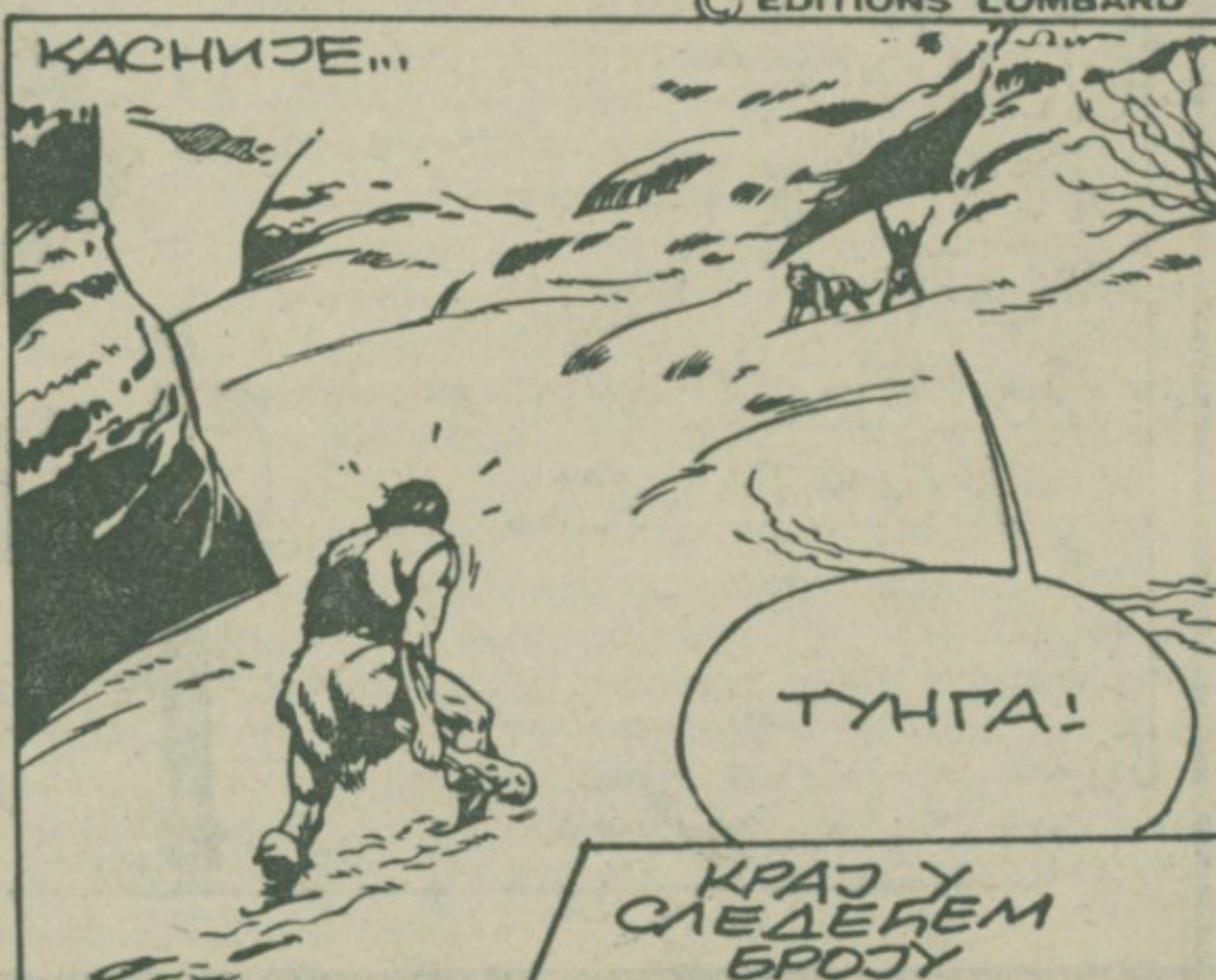

ПОД УТИЦАЈЕМ НЕУМОЉИВЕ СТРАХОВЕ, ТУНГА СЕ УПУТИО НАЗАД...

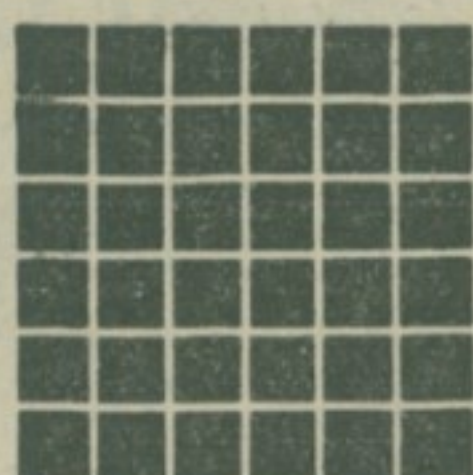
ПРАТИО ГА ЈЕ ЗЛОКОБНИ ПОГЛЕД СУРОВОГ ГОСПОДАРА МАМУТА...

© EDITIONS LOMBARD

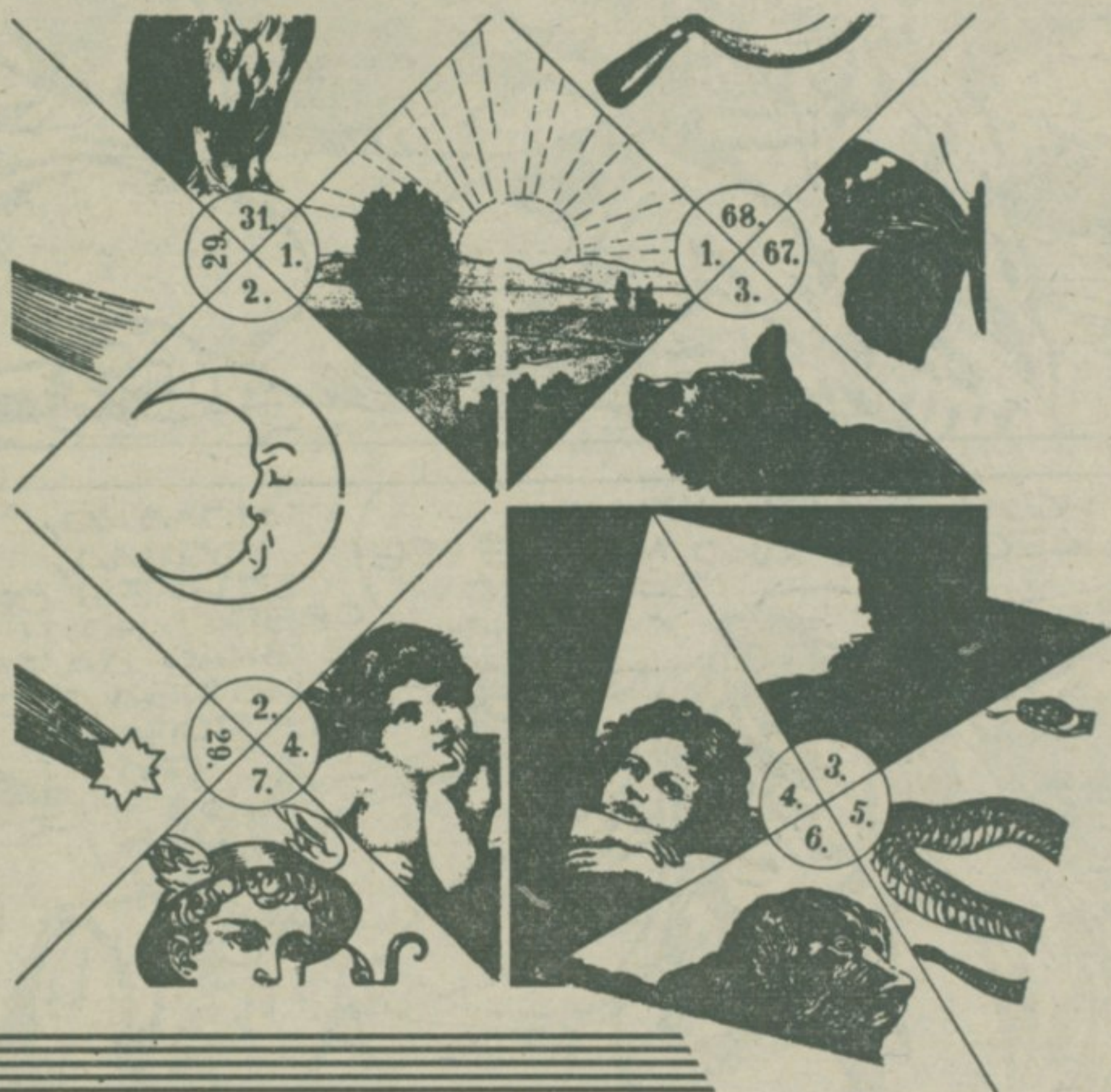

АСТРОЛОШКЕ КАРТЕ

У прошлом броју „Забавник“ вам је поклатио 12 астролошких карата. То-лико вам поклати и данас, а још 12 наћи ћете у следећем броју 22. децембра. Тада ћете, у средини нашег листа, добити и посебан додатак са кључем за читање карата.

Уз астролошке карте, откривене још у 17. веку, можете сјајно да се забавите, да завирите мало у своју судбину, али и да ослушнете мудре поруке наших предака који су познавали тајне времена и простора. Како? О томе у следећем „Забавнику“. А до тада - чувајте карте објављене у прошлом и овом броју!

DOBRO DOŠLI U
ZEMlju BATAI
GUMFUIH FIGURA

U SVAKOJ GUMFUIH
FIGURI "GUMFUIH"
IMATE KUPON,
AKO GA ISEČETE I
POŠALJETE NA
VAŠU ADRESU
UČESTVUJETE U
IZVLAČENJU IMENA
120 "PIOLIKOVIH"
DEGUSTATORA.

OD PEISPELIH KUPONA
SVAKIH MESEC DAVA
IZVLAČITE SE
PO TO IMENA.
UAGRADEMI CE
DEGUSTICATI SVI
LOVE PROIZVODE
"PIOLIKA"
U TOKU GODINU
DANA.

ХОРОСКОП ЗА МЛАДЕ

ОВАН (21. 3 – 20. 4)

Ускоро, 19. децембра, завршава се добар период за решавање невоља у школи, зато покушај да ових неколико дана што боље искористиш. Особа у знаку Водолије жели да ти се приближи, али не зна како. Неко од твојих блиских пријатеља помоћи ће ти у томе. Ако већ имаш симпатију, понашај се лепо, 15. може да се наљути јер ће сазнати за твоје тајне планове. Лепи дани: 16. и 17.

од 15. до 21. децембра

ЛАВ (23. 7 – 23. 8)

Дружење са блиским пријатељима улепшаће ти предстојеће дане, а добре вибрације звезда помоћи ће да за-

боравиш или решиш невоље због којих извесно време осећаш напетост. Шеснаести и 17. биће супер повољни дани. Опусте се и уживај. Добри односи са симпатијом само ће ти улепшати ове пријатне тренутке. Усамљени Лавови имаће прилике за нова познанства.

ДЕВИЦА (24. 8 – 22. 9)

Твоја довитљивост помоћи ће ти да се лако извучеш из „мат“ позиције у којој ћеш се наћи 19. децембра. Убудуће избегавај ризике, јер срећа је често варљива, други пут можеш да прођеш много горе. На љубавном плану чека те разочарење и то због твоје немарности. Симпатија ће пожелети да те остави па се сети да на време испуниш обећање!

БИК (21. 4 – 20. 5)

Твој таленат за уметност биће посебно изражен ових дана па ако имаш неких мука са предметима из уметности покушај, да их решиш. Ако ти је потребна помоћ родитеља у решавању једне заврзламе, слободно им се обрати. Покажеће велико разумевање. Мали сукоб са симпатијом може да те избаци из равнотеже, па 17. у месецу немој превише да је испитујеш. Ако те нешто баш занима, остави то за други пут.

ВАГА (23. 9. – 22. 10)

Надвладаће романтична расположења, изгледаћеш сјајно што ће особе супротног пола приметити „и из авиона“, а једна Водолија покушаће да те освоји својом духовитошћу и смислом за дељење комплимената. Посвети јој пажњу, јер то би могао да буде нов почетак. Ако имаш симпатију, све ће бити идеално. Најлепши дан за љубав је 20. У школи све у реду.

БЛИЗАНЦИ (21. 5 – 21. 6)

Догађаји на љубавном плану закупиће твоју пажњу. Осећаћеш се одлично, сваки твој покушај удварања завршиће се по твојој замисли. Изузетан дан за први саста-нак биће 18. Мала нервоза може да те доведе у сукоб са наставником из друштвених наука (историја, познавање природе и друштва). Настој да се контролишеш, тако ћеш избећи нежељене последице. Односи са родитељима биће мало затегнути.

РАК (22. 6 – 21. 7)

Досадило ти је да изиграваш добро дете, покушаћеш да се супротставиш родитељима, но, твоје настојање да им објасниш оно што те мучи биће безуспешно, зато такав разговор остави за неки други пут. Постоји могућност да искрсну и тешкоће у школи, па буди спреман за брзу акцију ако затреба. Посебно неповољан биће 17. дан у месецу. Од жеље да се приближиш особи у знаку Бика ове недеље неће бити ништа.

ЗНАК	ОВАН	БИК	БЛИЗАНЦИ	РАК	ЛЕО	ДЕВИЦА	ВАГА	ШКОРПИОН	ОВЕН	ЛИКОВНА	МУЗ.
ПРЕДМЕТИ											
МАТЕРЊИ ЈЕЗИК	*	△	○	□	*	□	△	□	○	*	△
МАТЕМАТИКА и сродне науке	□	○	×	○	△	△	○	*	△	□	○
СТРАНИ ЈЕЗИК	□	*	○	△	□	○	△	○	*	△	○
УМЕТНОСТ (ликовна, муз.)	□	*	□	△	*	□	*	△	□	○	*
ИСТОРИЈА	△	○	△	□	△	○	*	□	△	□	○
ГЕОГРАФИЈА	□	*	*	△	□	*	□	*	○	△	*
ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ	△	○	□	*	○	△	○	□	△	*	△
БИОЛОГИЈА	○	□	*	○	△	*	△	*	□	△	○
ФИЗИКА	□	*	○	*	*	△	□	△	*	□	○
ХЕМИЈА	*	□	□	○	*	□	○	□	△	○	*
ТЕХНИЧКЕ НАУКЕ	□	*	△	*	□	*	△	*	□	△	○

* – одлично □ – врло добро △ – добро ○ – задовољава × – не задовољава

ШКОРПИОН (23. 10. – 22. 11)

Односи у породици биће изврсни, са родитељима све О. К. чак ћеш бити у прилици да разговараш са њима и они ће све учинити да те разумеју. Захваљујући помоћи друга у знаку Девике избећи ћеш лошу оцену 15. децембра. Поново ћеш покушати да успоставиш везу са старом симпатијом; али неће ти поћи за руком. Повољан дан за превазилажење љубавних јада биће 18.

СТРЕЛАЦ (23. 11. – 21. 12)

Твој авантуристички дух поново ће живнути, што ће помоћи да направиш сјајну атмосферу на једној журки. То ће запазити особе супротног пола али не би било згодно да „флертујеш“ са више њих. Прави дан за поправљање оцена биће 19. посебно из математике или физике. Атмосфера у кући биће по твом укусу.

ЈАРАЦ (22. 12. – 20. 1)

Неочекивано ћеш добити новац који ће ти поправити расположење, јер ћеш моћи да купиш нешто што одавно желиш. Окрени се школским обавезама, овај период биће врло неповољан, постоји могућност да зарадиш лошу оцену. Неко ће покушати да те оговара код родитеља, па ћеш морати да их убедиш да то није тачно. Немој да правиш велику галаму јер ће се ионако све добро завршити.

ВОДОЛИЈА (21. 1 – 19. 2)

Позитивне вибрације звезда донеће ти задовољство на свим пољима. Деветнаестог и 20. децембра имаћеш сјајну прилику да успоставиш везу са особом која ти се допада. У школи ће такође све бити у реду, под условом да научиш физику. Не поверавај се особи у знаку Рака јер неће сачувати тајну. Ако желиш пријатеља, изабери Вагу.

РИБЕ (20. 2 – 20. 3)

Покушаћеш да поправиш оцену из физике (или неке друге сродне науке). То ћеш успети до 19. јер 20. и 21. можеш само да погоршаш ствар. Гледај да 17. избегнеш свађу са оцем. Твоје разлоге и захтеве он неће разумети. Ни ове недеље нећеш моћи да се упознаш са особом која ти се свиђа. Није ни важно, понекад је лепо сањарити и чекати прави тренутак.

Илустровао: Драгана Јовчић

„МУВАЛИШТЕ” МАМА, ВАШЕГ СИНА НЕШТО ДИВНО БОЛИ!

истраживању чудесне теме зване ЛЈУБАВ. Придружите нам се!

Љубав је лепа само док се чека

Стигао је најзад и тај, дуго чекани, тренутак: свечана додела диплома у „Мувалишту”!

Ако сте дипломирали, имате разлога да budete поносни, али – не спавајте на лаворикама. „Радионица” је већ припремила нов изазов! За садашње и будуће дипломце, за све који су радознали и храбри, за заљубљене и разочаране – „Мувалиште” поново отвара врата!

Прочитајте пажљиво списак који следи – чак и ако нам нисте послали решење нашег розе-плавог теста, можда ћете се изненадити кад међу дипломцима препознате оног ћутљивог и срамежљивог из треће клупе до прозора, оног за кога никада не бисте ни помислили да може бити тако нежан и духовит. А ко зна, можда вам из списка намигне и она мала бубалица са наочарима или главни даса из VIII² (онај што се прави да га девојчице не занимају!), чак и она каћиперка за коју бисте се заклели да размишља само о „новом десену за пролеће-лето”. Ако и не нађете њихова имена, ипак их сутра добро погледајте за време великог одмора и размислите о њима још једном – можда нису постали дипломци „Мувалишта” само зато што нису ни прочитали наш розе-плави тест?

За све њих, за вас који сте нам писали али нисте „положили” јер сте имали лош дан, као и за оне који су већ дипломирали, али желе диплому вишег степена... „Мувалиште” је припремило нови, тежи задатак. Овога пута отићи ћемо још даље (дубље и шире) у

Препознајете ли овај стих? Или вас је подсетио на неку другу песму? Колико се, уопште, љубавних стихова можете сетити у овом тренутку (наравно, важе и стихови из рок-музике!)? А дефиниција љубави? Да ли и ви спадате у страствене колекционаре који ревносно подвлаче и преписују све нежне и поетичне реченице на које наиђу у књигама?

Ако је тако, имате ли већ Андрићево „Што не боли, то није живот, што не пролази – то није срећа”. Или вам се можда више допада како то каже Иго: „Свести читав свемир само у једну особу – то је љубав”? А можда сте присталица ироничног приступа, па сте негде на зиду своје собе записали нешто овако: „Љубав није слепа него само кратковида – приметиш недостатке тек када се сасвим приближиш!”?

Уколико сте шахиста, можда вам је блиска дефиниција да је љубав онај тренутак у којем се пион, прешавши целу таблу, претвори у краљицу. Или вам је, као правом математичару, најлакше да препознате љубав по томе што вам се ноге одузму, мисли не могу да се саберу па се просто делите од питања која се множе брзином светлости (Пардон! Брзина светлости је већ физика!).

Било како било, сигурни смо да имате омиљени цитат у којем је, по вама, најбоље описана љубав. Има га свако од нас – неки и по неколико, зависно од тога да ли се управо заљубљују или су увелико срећно заљубљени, или

се, на жалост, растају. Управо у таквим тренуцима без лепих стихова и паметних мисли било би неупоредиво теже и сиromашније. Заиста је дивно кад своја тренутна расположења и осећања препознамо у музици или поезији – поверујемо да је песник баш на нас мислио док је писао и просто се одушевио како је то лепо приметио (као да је боље од нас самих знао шта осећамо). Е, ту је изазов. „Радионица“ не би била то што јесте, кад не би веровала највише својим „радионичарима“. Бескрајно хвала свима који нам књигама, песмама, музиком, саветима помажу да растемо, волимо, заљубљујемо се и тугујемо, али ми верујемо да су најлепши стихови и објашњења баш у нама самимa, само треба да их пронађемо. Како?

ЉУБАВ ЈЕ...

Драги наши „радионичари“, ево новог задатка за вас. Дакле, оловке у руке и...

Замислите некога кога јако волите (то може бити и ваш

брат, пријатељ, кућни љубимац...) и одговорите на питања која следе.

1. Како знате да волите ту особу, односно, на основу ког стања и понашања закључујете да је то што осећате – љубав?

2. Зашто је волите? (Покушајте да се присетите особина и поступака који су у вама пробудили љубав.)

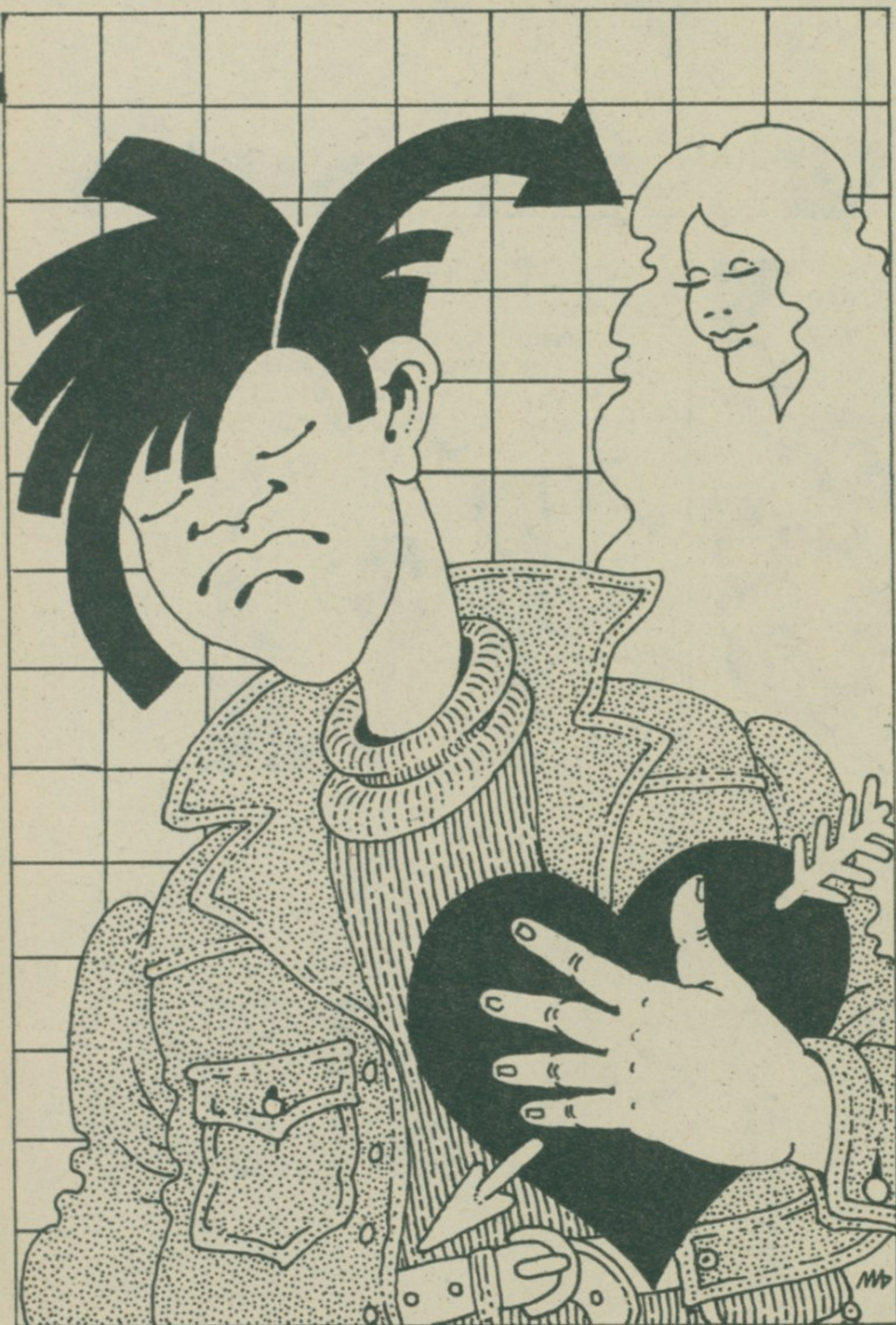
3. Да ли та особа зна да је волите? Ако зна, како сте јој то рекли или показали?

4. Да ли вам је љубав узвраћена? На основу чега то закључујете?

5. Којим речима и поступцима бисте волели да вам љубав буде показана и узвраћена?

Како се решава наш тест?

Једноставно, своје одговоре ставите у коверат или, још једноставније, овај број „Забавника“ ненаметљиво уручите својој симпатији и сачекајте да објавимо њене одговоре. Ко зна, можда обоје постанете дипломци у „Мувалишту“?

Илустровао: Љубомир Милојевић Љубав

КО ЈЕ ДИПЛОМИРАО У „МУВАЛИШТУ“

1. Гаштван Ђенио, Очевина 5, Мостар
2. Александра Борић, Микрорајен 3/13, Славонски Брод
3. Ивана Маховац, Матије Хуђи 69/1, Сремска Митровица
4. Бојан Берић, Јурија Гагарина 206/36, Нови Београд
5. Бобан Милојић, село Зоруновац, Вина, Књажевац
6. Верица Пешић, Бориса Кидрича 9, Топола
7. Срећко Шеретовски, Маршала Тита 29, Земун (најмлађи дипломац)
8. Милан Секулић, Винодолска 5, Београд (Милан је „Мувалиште“ поздрављивао овако: „Нека победи најбољи, само нек' има девојчица!“)
9. Марија Радаковић, Милана Дракулића 66, Аранђеловац
10. Слободан Поповић, III булевар 28/81, Нови Београд
11. Јелена Балтић, Кућерина II, одвојак 112 д, Петриња
12. Ана Тоболар, Првوماјска 11/1, Светозарево
13. Милица Летић, Лепе Радић 41, Футог
14. Владан Ђонин, Гудурички пут 66, Вршац
15. Мира из Новог Сада, која нам је написала да њена адреса није за јавност.
16. Бојан Николић, Партизанска 85, Раковица
17. Јелена Рађен, Блок III децембра 24/6 Книн (њено писмо нам је стигло иако је уместо марке на коверту написала само „I love РТТ“)
18. Славица Стефановић, 14. октобра 26, Кнежевац-Београд
19. Александра Живановић, ЈНА 18, Пожаревац
20. Владан Мишковић, Соње Маринковић 1, Сремски Карловци
21. Владимир Булатовић, Д. Вукасовића 71/57, Нови Београд
22. Велибор Гавриловић, Булевар ЈНА 108/51, Београд
23. Андрија Арнечич, Градишча 135, Птуј
24. Станислав Станишић, Веселина Маслеше 124, Нови Сад
25. Игор Ловрић, Титоградска 5, Сомбор
26. Јелена Ружић, Н. Х. Милана Ђурића 7, Београд
27. Мима Вулетић, Стојана Јанковића 2/2, Београд
28. Драгана Младеновић, Париске комуне 59а, Нови Београд
29. Александра Кљајић, Кленачка 1, Ледине, Нови Београд
30. Сунчица Давидовић, Булевар АВНОЈ-а 14/19, Нови Београд
31. Марина Цветковић, Браће Јерковића 155/44, Београд
32. Татјана Вујасиновић, Николе Ђурковића 14, Београд
33. Ивана Симоновић, Рајићева 9, Ниш
34. Роберт Спановић, А. Г. Матоша 2, Бањалука (Роберт нас је молио да му, без обзира на то да ли ће добити диплому, јавимо све о његовим „грешкама у тесту“. Е, па, драги Роберте, наше је мишљење да грешака нема и да су сви твоји одговори дивни јер су искрени и једноставни. Због тога и мислимо да заслужујеш диплому. Пуно среће!)
35. Драгица Туцовић, Максима Горког 4/А, Титово Ужице
36. Александар Крстић, Ивана Милутиновића 66, Светозарево
37. Моника Фајерер, Владе Багата 5, Даљ
38. Иван Танић, Боровоја Стевановића 11, Београд
39. Саша Перић, Првوماјска 10, Панчево
40. Тамара Мишљеновић, Вељка Влаховића II/37, Вировитица
41. Наида Мујагић, Д. Ђокића 3, Сарајево (Наида нам је написала и: „Имам искуства јер сам заказала много састанака – ЛАЖ!“ Наида, надамо се да ћеш, као дипломац, ипак стећи и ту врсту искуства и да си до сада већ оздравила, а ако твоја прехлада још траје, провери: можда је у питању „АРГИ – вирус“!)
42. Дејан Јагодић, Нехруова 52/40, Нови Београд
43. Кристина Скоти, Франца Мехринга 3/IV, Загреб
44. Ивана Ђилас, Заге Маливук 49/3, Београд
45. Бојан Павловић, Његошева 55, Београд
46. Борис Гуина, С. Филиповића 9/III, Метковић (Борисе, захваљујемо ти и објављујемо налепницу коју си нам послао)
47. Драгица Тасић, Београдска 7, Бор
48. Гордана Кукурузовић, Цигланска 15/4, Београд
49. Давор Жељежић, Р. Бошковића 14/Ц, Вараждин
50. Хана Бенка, Дожа Ђерђа 81, Дебелача (Хана, твоје песме су заиста дивне, али „Забавник“ за сада нема рубрику у којој би их објавио. Ипак се надамо да ћеш их и даље писати и да ће ти искуство „Мувалишта“ помоћи да стихови које пишеш буду мање тужни. Љубав може донети и радост, верујемо да ћеш то ускоро искусити.)

„МУВАЛИШТЕ“ ВАМ ДОДЕЉУЈЕ ОВЕ ДИПЛОМЕ СА ПОСЕБНИМ ЗАДОВОЉСТВОМ И СА ЖЕЉОМ ДА СЕ И УБУДУЋЕ, У СВИМ РОЗЕ-ПЛАВИМ (НЕ)ПРИЛИКАМА, ПОНАШАТЕ КАО ПРАВИ ДИПЛОМЦИ „ЗАБАВНИКОВЕ РАДИОНИЦЕ“: ИСКРЕНО, МАШТОВИТО И ЗАЉУБЉЕНО!

Надежда Миленковић

ХИ-МЕН И ГОСПОДАРИ СВЕМИРА

MASTERS
OF THE UNIVERSE

ПАЖЊА! ПАЖЊА! ПАЖЊА!

НОВЕ АВАНТУРЕ
ГОСПОДАРА СВЕМИРА

МАСТЕРСОВЦИ!

Изашла је нова СВЕСКА МАСТЕРСА. На СВИМ киосцима, као и сваког месеца авантуре Хи Мена, Орка, Скелетора и осталих ГОСПОДАРА СВЕМИРА.

КАРИЈЕРЕ: Јадранка Стојаковић

ЈА ВОЛИМ ЈАПАН!

У златно време домаће акустичарске сцене, почетком седамдесетих година, Јадранка Стојаковић била је један од најцењенијих извођача. Њен пријатан глас, нежне баладе и романтичан стил носиле су ону атмосферу коју последњих година у свету обнављају Сузан Вега, Банглес у својим баладама, Танита Тикарам и много других нових женских извођача. Како је у свету поп-музике свака мода пролазна, акустика је постепено престала да буде занимљива најширој публици, Јадранка није желела да мења свој жанр и полако се повукла из јавности. Повремено је путовала светом, свирала своју музику из другог плана и живела мирно ван естрадне нервозе. Онда је у Београд допутовао јапански новинар Зен Чиде, дописник комунистичког листа „Акахата“ (Црвена звезда) и природом свог посла почео је све боље да упознаје нашу земљу. Од свих република највише му се допала Босна и Херцеговина а себе је почео да назива јапанским Босанцем. Пре годину дана у Токију се оженио Јапанком коју је упознао у Љубљани где је завршавала постдипломске студије. На свадби је она носила словеначку а он босанску народну ношњу.

Пошто Зен воли музику, убрзо је чуо и Јадранкине песме и пре пет година је позвао да гостује на великом комунистичком фестивалу у Токију који организује његов лист. Концерт се одржавао у парку у близини Токија а Јадранка је наступила пред неколико десетина хиљада људи који су је, и поред њене велике треме, одлично прихватили. После тога Јадранка је још четири пута била у Јапану а онда је пре нешто више од годину дана стигао

Наша музика ретко прелази границе Југославије. Зато је сваки такав успех у иностранству само изузетак, на жалост, не и правило. Популарност коју је Јадранка Стојаковић стекла последњих година у далеком Јапану стога је тешко било предвидети, али се не треба чудити

позив да потпише уговор за шестомесечно гостовање. Тај боравак се продужио и она већ скоро годину и по дана наступа у овој далекој земљи. Недавно јој је фирма „Тошиба“ издала компакт диск „Вјерујем“, на коме Јадранка пева на јапанском и српскохрватском. И то како кажу стручњаци за јапански језик, пева са одличним изговором. На компакт су се нашле њене старе песме „Све смо могли ми“, „Што те нема“, „Вјерујем“, обраде старих народних као што су „Јовано, Јованке“, „Калеш бре Анђо“ и неки хитови познатих јапанских композитора. Песме су у обновљеним аранжманима и звуче врло пријатно. Ова плоча је у јапанским новинама добила

велики публицитет и сада је више не представљају као „југословенску Цоан Баез“, што су новинари у почетку чинили, већ имају много јаснију слику о њој и њеној музици. Компакт диск је изашао у тиражу од 30.000 примерака и добро се продаје тако да је планирано да следеће године објави нов албум. Зен Чиде који је главни „кривац“ за њен пробој у Јапану објашњава чиме је Јадранка освојила своју нову публику:

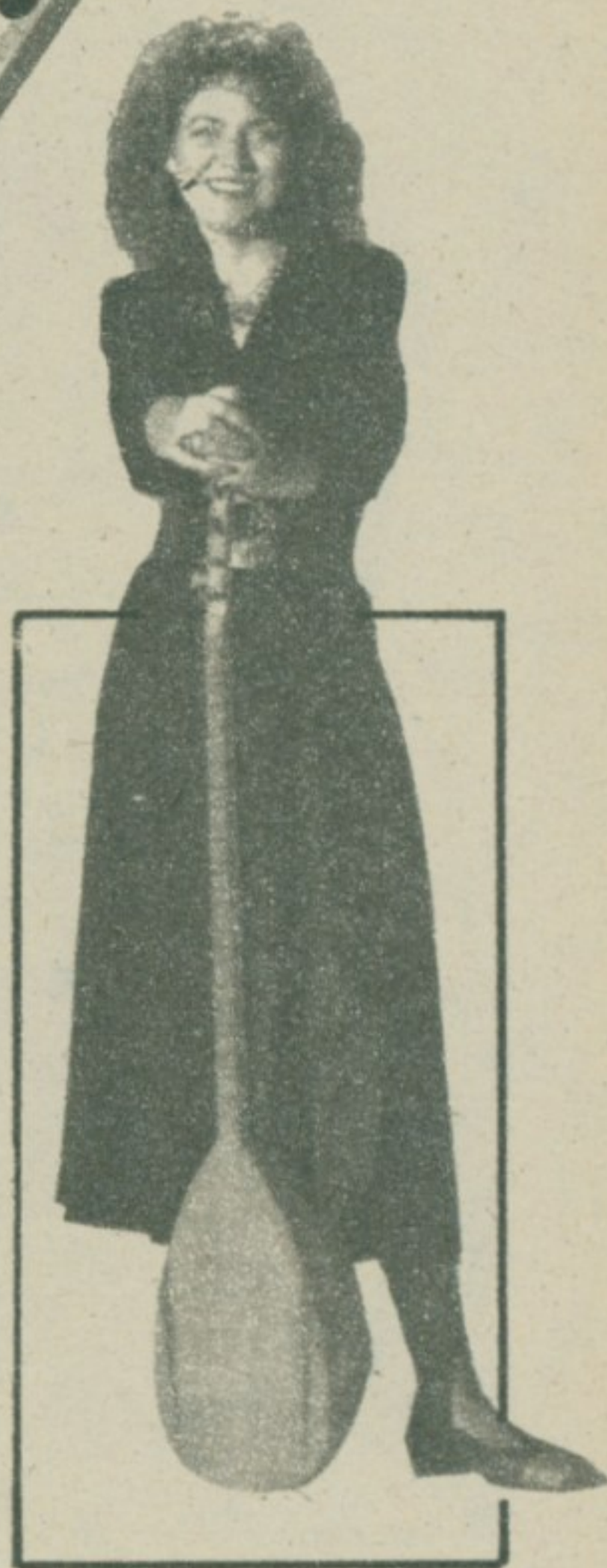
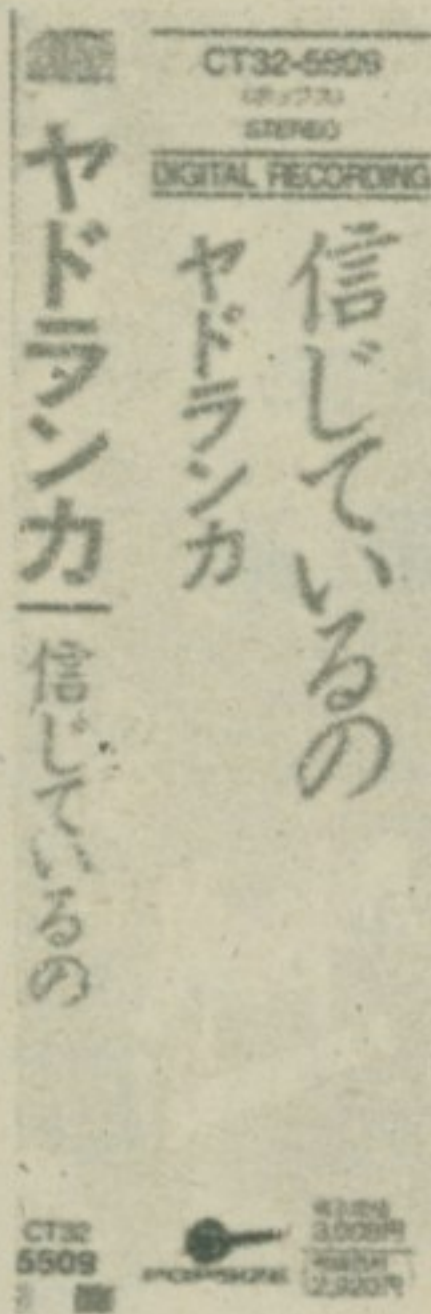
– На нашој сцени има пуно певачица, али нема оних средње генерације. Ту је Јадранка нашла своје место. Њена песма и личност нама су блиски. Она је скромна и поштена, то се осећа кроз музику а то су особине које

се код нас веома цене. Мелодије и ритам њених песама представљају добру комбинацију азијске и модерне музике. Као и свуда у свету и код нас је естрада везана за некоректне односе и похлепу. А Јадранка је дошла као ветар који чисти прљаве ствари у музичком бизнису.

Јадранка је, иначе, прва Европљанка која се дуже задржала на њиховој сцени. Судећи по тексту који је написала на омоту плоче љубав је обострана.

– Први сусрет са Јапаном доживјела сам листајући књиге посвећене јапанској култури и умјетности југословенског професора Владимира Девидеа. У стварању моје слике о Јапану пуно ми је помогла Казуко Цузуратара Микулић, Јапанка, која живи и ради у Сарајеву. Студирајући ликовну умјетност осјетила сам заразу Хирошигеа. Када сам први пут чула њихову традиционалну музику, заљубила сам се у Јапан. Нисам слутила да постоји могућност да дођем у ову чудесну земљу, да упознам предивне људе и тек тада да кажем самој себи: Ја волим Јапан.

П. Ј.

ТЕХНО-ПОП КЛИНЦИ

● Техно-поп звук на светској сцени временом се излизао и престао да буде тренд. Део људи који су га зачели и данас ради предводећи групе које се држе основних законитости правца али су се, бар што се музике тиче, ускладили са новим временима. Код нас овај жанр има врло мало следбеника али међу најупорније убрајају се музичари из београдске групе Вертиго. Група постоји већ две године и још од свог оснивања определила се за чврсти техно-поп звук са елементима диско и фанк музике. Наравно, њихови основни инструменти су син-тисајзери, ритам-машина, а препознатљиву боју осигурава им пријатан вокал Иване Протић што групи омогућава да избегне униформност припадања одређеном жанру. У њиховим песмама осећа се утицај група Erasure, Pet Shop Boys, Depeche mode, O.M.D. што за оне који воле овај правац може да буде само препорука.

ИЗЈАВА НЕДЕЉЕ:

„Мајкл Џексон ме позвао да му помогнем око прилагођавања његових песама са албума „Thriller“ за емитовање на радио-станицама. Пристао сам јер ме занимало да ли ће се појавити са својом заштитном маском против бактерија и свим оним стварима о којима причају. Дошао је као и свако други. Он је чудак, али на сасвим другачији начин од оног који сам очекивао. Он је заиста добар, природан момак али све што му се каже схвата буквално зато што је изолован од обичног живота. Стално ме запиткивао шта раде и како живе други рок музичари. Због његове озбиљности морао сам да мерим сваку реч да би ме што боље схватио.”

Стив Стивенс
(гитариста
Били Ајдола)

ТРАЖИЛИ СТЕ ПЕСМУ:

ЗАПЕЧАЋЕНО ПОЉУПЦЕМ

Sealed with a kiss

Though we've got say
Goodbye for the summer
Darling, I promise you this
I'll send you all my love
Every day in a letter
Sealed with a kiss
Yes, it's gonna be a cold,
lonely winter
But I'll fill the emptiness
I'll send you all my dreams
Every day in a letter
Sealed with a kiss
I'll see you in the sunlight
I'll hear your voice
everywhere
I'll run to tenderly hold you
But darling, you won't be
there
I don't want to say goodbye
for the summer
Knowing the love we'll miss
Oh, let us make a pledge
To meet in september
And seal it with a kiss
Yes, it's gonna be a cold,
lonely winter
But I'll fill the emptiness
I'll send you all my love
Every day in a letter
Sealed with a kiss

Изгледа да је дошло време да кажемо до виђења лету Драга, обећавам да ћу ти слати сву своју љубав Сваког дана у писму Запечаћеном пољупцем Да, чека нас хладна, усамљена зима Али празнину ћу испунити Слаћу ти све своје снове Сваког дана у писму Запечаћеном пољупцем Видећу те у сваком сунчевом зраку Твој глас ћу чути посвуда Трчаћу да те нежно загрлим Али, драга, ти нећеш бити ту Не желим да кажем до виђења лету Знајући љубав коју ћемо пропустити Ох, обећајмо једно другом Да ћемо се срести у септембру И запечатити пољупцем Да, чека нас хладна, усамљена зима Али празнину ћу испунити Слаћу ти сву своју љубав Сваког дана у писму Запечаћеном пољупцем

Текст и музика: Гелд и Удел
(компоновано 1960. године)

Изводи: Џејсон Донован

НАУЧНА
ФАНТАСТИКА

АРТУР
КЛАРК

Уређује
др Зоран Живковић

ЗАБОРАВЉЕНИ НЕПРИЈАТЕЉ

НАПРАВИ
ТАКВУ
БУКУ..

Клонећи се зграда на чијим су крововима биле тешке наслаге снега и са којих су висиле дугачке, тешке леденице, Милворт је ходао средином улице тражећи једну радњу. Кад је стигао, прочитао је натпис изнад улаза: „Ценкинс и синови. Радио, ТВ и електрични апарати.“

С бескрајним стрпљењем Милворд је почео да окреће кратке таласе на којима се још пре само једне генерације чуо хаос од звукова. А сада је био потпуно нем. И оно мало наде почело је да му се губи. Радио је био мртав као и град у коме је он био једини становник.

Тишину је поново прекинула бука која као да се котрљала преко снегом покривених кровова. Слојеви снега сручили су се с кровова и на једној и на другој страни поново је завладао мир.

Конечно се отрезнио, побацио све што је могло да му смета и почео да трчи према најближем склоништу. Имао је среће јер је само педесетак метара даље био улаз за подземну железницу. Једва је успео да се провуче кроз снегом заробљен улаз.

Са севера, долазећи тријумфално пре-
ко земаља које су некада биле у власти
људи, поново је наступало – ледено до-
ба.

В. С.

B. C.

НЕОБИЧНИ ЗАКОНИ САД

НЕ ХОДАЈТЕ ЦРКВОМ ПО КОНОПЦУ!

У неким државама и градовима Сједињених Америчких Држава сачували су се до данас необични закони донесени ко зна кад и ко зна којим поводом. Разуме се, не примењују се више у пракси, па за њих не знају чак ни грађани дотичних држава, али званично нису укинати. Недавно је у САД изашао зборник „луцкастих“ закона из којих преносимо неколико примера.

У граду Вилбуру, држава Вашингтон, закон забрањује јахање ружног коња.

У Њујорку је кажњиво оставити у излогу лутку – манекена без одеће.

У Чикагу је законом забрањено грлити своју сусетку без њеног одобрења.

У граду Старку, држава Канзас, не смете да пачете као патка ако не желите да будете кажњени.

У Кентакију закон забрањује да се на говорника бацају јаја.

У Бостону могу позвати на одговорност оне који спавају обучени као и оне неваљалце који ставе рукавице пре но што крену на нечију сахрану.

У Мичигену дечак старији од 14 година коме родитељи бране да носи дугу косу има право да их тужи суду.

У Канзасу лекар има право да препише пацијенту пиво да би поправио своје здравље, али никако нема право да овај лек попије заједно с пацијентом.

У Сијетлу је забрањено носити оружје ако је дуже од шест стопа (око 180 центиметара).

Један закон Северне Каролине строго забрањује да се слоновима ору поља засејана памуком.

У граду Винчестеру законом је забрањено ходати по ужету, али само у цркви.

У Канзасу није дозвољено јести месо звечарке недељом...

В. М.

Илустровао: Зоран Петковић-Петко

У просторијама Агенција ППГ, Македонска 35
дана 2. XI 1989. год. обављено је извлачење награда по наградној игри

„СУПЕР СВЕСКЕ“

Награду је извукла читатељка Љиљана Благојевић из Београда

Добитници награда су:

МОТОЦИКЛ ТОРИ:

Манић Божидар, Лазаревац

ТВ КОЛОР – ПОРТАБЛ

Зечевић Драгана, Бајина Башта

МУЗИЧКА ЛИНИЈА:

Иван Митровић, Чачак

БМХ БИЦИКЛ:

Рант Марија, Железник

5 КОМПЛЕТА КЊИГА „ДЕЧЈЕ СВЕЗНАЊЕ“

1. Глишић Нада, Дирци

2. Александар Сибиновић, Београд

3. Јовановић Нада, Алексинац

4. Крковић Милан, Пријепоље

5. Сузана Лазник, Марибор

40 КОМПЛЕТА ЗА УЧЕЊЕ СТРАНОГ ЈЕЗИКА

1. Јовановић Љиљана, Панчево

2. Марина Недић, Зрењанин

3. Прчковска Сузана, Демир Хисар

4. Оковачки Никола, Чешљева Бара

5. Сајовић Бернарда, Крањ

6. Никић Милка, Сकेда

7. Прчковска Сузана, Демир Хисар

8. Девтковска Зора, Демир Хисар

9. Томшић Марија, Канал

10. Видосава Арсић, Јасика

11. Петковић Весна, Борово

12. Наташа Живковић, Зајечар

13. Вејрана Милиновић, Макарска

14. Јовановић Љиљана

15. Кузмички Фаника, Севница

16. Гордана Габрић, Сеново

17. Боровина Дијана, Вела Лука

18. Петровић Мирјана, В. Лешница

19. Боројевић Михаило, Нова Пазова

20. Ерић Слободанка, Карловци

21. Вучетић Љубиша, Костолац

22. Окиљевић Јелена, Сечањ

23. Драгица Станисављевић, Требиње

24. Мандић Злата, Улцињ

25. Кукољ Ненад, Вел. Кладуша

26. Пејовић Ајафа, Котор Варош

27. Дуња Тришић, Винковци

28. Црногорац Данијела, Крагујевац

29. Мајер Тања, Шид

30. Томо Перме, Љубљана

31. Илић Лорица, Параћин

32. Златица Гајић, Београд

33. Кулић Антун, Сомбор

34. Героска Изабела, Охрид

35. Бакша Драгана, Игало

36. Томашевић Сања, Игало

37. Дендић Радмила, Никшић

38. Марио Весна, Загреб

39. Ружица Којунџија, Вишњевац

40. Мавер Дејан, Цеље

50 ИГАРА „ЕЛЕКТРО КВИЗ“

1. Ристова Љубинка, Светозарево

2. Бајић Ненад, Ћуприја

3. Марковић Радица, Светозарево

4. Миленка Кланчанин, Дупље

5. Андреа Тадић, Болник

6. Дина Тани, Нова Горица

7. Дуња Тришић, Винковци

8. Љубица Ерач, Рума

9. Обрадовић Предраг, Београд

10. Велимир Војнић, Београд

11. Гојко Чубра, Сисак

12. Тицаревић Владимир, Краљево

13. Суботић Олга, Батајница

14. Војводић Тања, Сплит

15. Мисонић Богданка, Борово

16. Невенка Царевић, Ломница

17. Слађана Калинић, Гријан

18. Ана Шуљан, Петроварадин

19. Вранић Бојан, Сомбор

20. Вукас Зорица, Чаковци

21. Мутапић Влатко, Сл. Пожега

22. Грбин Бранкица, Панчево

23. Раднојевић Драгана, Панчево

24. Ана Макољевић, Мајданпек

25. Никодијевић Славица, Ћуприја

26. Снежана Косовац, Приштина

27. Којичић Ранко, Голубовци

28. Којичић Ранко, Голубовци

29. Срем Светлана, Зрењанин

30. Бранкован Снежана, Зрењанин

31. Фелиција Радовић, Бања Лука

32. Жељко Грбић, Б. Лука

33. Љиља Ђокић, Ломница

34. Јеленко Борис, Равне на Кор.

35. Сикирић Фикрет, Приједор

36. Фаганел Наташа, Поднарт

37. Благојевић Марија, Алексинац

38. Баловић Миша, Бор

39. Јанковић Момчило, Приштина

40. Марјана Голеш, Шмарје при Јелшди

41. Михаило Радован, Товаришево

42. Маркова Душанка, Неготино, Вардар

43. Гавриловић Јасмина, Мионица

44. Гашић Миодраг, Александровац-Жупе

45. Милуш Милка, Смедерево

46. Аћимовић Драгица, Т. Ужице

47. Сперић Мирјана, Мајданпек

48. Гашић Богдана, Александровац

49. Кузмички Фаника, Севница

50. Терзић Атина, Панчево

ЕНИГМАТИКА

Припремају: М. Јеленковић и З. Зељковић

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

1	И	Г	Р	А	Ч	К	А
8	В	О	С	К	А	Р	И
9	И	Л	И		К	А	Д
11	Ц	Д		Р	О		А
13	А	Ш	К	Е	Р	Ц	
16	И	Т	И	С		Р	Р
19	М	А	С	Т	И	К	Е
21	А	Ј	М	О	К	А	Ц
22	Т	И	Н	А	Т	А	Р
23							
24	О	К	О	В	А	Т	И
25							
26	Р	А	В	А	Н	И	Ц
27	А	Р	И	Ј	А	Н	А
28							
29							
30							
31							
32							
33							
34							
35							

ВОДОРАВНО: 1. Ствар, предмет који деци служи за игру, 8. Трговци који продају восак и воштане производе, 9. Раставна свеза, 10. У које време? 11. Символ кадмијума, 12. Грчко слово, 13. Словеначки писац, Антон, 16. У старогрчкој митологији многоспомињано несрећно дете, 17. Два иста слова, 19. Алкохолно пиће (мн.), 21. Врста јела (месо у белом умаку, сосу), 22. Популарна америчка певачица са слике, 28. Лична заменица, 29. Спутати у окове, 30. Чувени староримски историчар, 32. Манастир у Србији, 33. Женско име од миља, Невена, Негица, 34. Назив француског свемирског носача ракета, 35. Такмац, супарник.

УСПРАВНО: 1. Јунаци популарне дечје бајке, 2. Немачки физичар, проналазач каналских зрака, Еуген, 3. Радничке спортске игре (скр.), 4. Иницијали књижевника Ковачића, 5. Познати планински превој у Црној Гори, 6. Превлака на Малаки, 7. Опера од Вердија, 12. Угоститељски објект (мн.), 14. Неизбежна моћ судбине, коб (тур.), 15. Врло мало новца (фиг.), 18. Солистички наступ певача или музичара; рецитација, 20. Десето и 12. слово азбуке, 22. Старо-хебрејски назив за „5 Мојсијевих књига“ – део Библије, 23. Митски први летач, 24. Град у Винодолу, 25. Узвик за изражавање бола, патње, 26. Језеро у Етиопији, 27. Фригијски свештеник, пратилац Кибеле (мит.), 31. Шупља шипка.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Г	А	Б	И	Н	О	В	А	К
А	Н	Р	З	Е	С	Р	Т	О
Л	Д	А	А	О	Т	А	Л	
А	Р	Н	З	Н	Р	О	М	А
М	И	Ш	О	К	О	В	А	Ч
А	Ћ	А	В	А	Г	И	Н	И

ВОДОРАВНО: 1. Ларма, 2. Наш писац нобеловац, Иво, 3. Струка, професија, 4. Изазивање, 5. Сијалица испуњена неонам, 6. Манастир у Црној Гори, 7. Баште, повртњаци, 8. Козачки заповедник, 9. Посластице.

Уколико сте добро решили испуњаљку, у два обележена водоравна реда добићете интерпретаторку и интерпретатора забавне музике из Загреба који се већ годинама налазе у самом врху популарности.

15. 12. 1989. ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК 45

НАЈВЕЋИ

НИНЋА-ХИТ

Шта Вам вреди што волите нинџе и нинџу кад не можете да вежбате као нинџа и постанете нинџа?! Уз помоћ књиге **НИНЋА-ТРЕНИНГ** то ћете моћи!

Комплетна **НИНЋА-школа** по узору на легендарног др Масааки Хацумија: Нинџа-загревање, Нинџа-таибуцу технике борбе без оружја (ставови, покрети, захаати, бацања, ударици...), Борба нинџа-оружјем (бо-штап, мач, шурикен, нож, кунчак), Нинџа-одмарање.

СПЕЦИЈАЛНИ ДОДАТАК: Тајанствене нинџа-вештине (невидљивост, ходање по води, читање мисли, говор срца, летење, нечујно кретање, минјотехнике, чари и вештине кунџи нинџа-жене...).

СУПЕР ПОКЛОН СВАКОМ НАРУЧИОЦУ: Специјална налепница са шурикеном златне боје и оригиналним јапанским нинџа-знаком. Добићете је уз књигу!

NINJA

НИНЋА-ТРЕНИНГ

Формат праве цепне књиге. Супер-колор (норице). Фини папир. Квалитетан повез. Латиница. Око 300 специјално снимљених фотоса. Најбоље слике светских нинџа-мајстора. Прво издање – распродато, друго – ХИТ.

Наручбеницу шаљите на ову адресу (исеците је и залепите)

ЕДИ – Едиција добрих издања

Поштански фах 65

11060 БЕОГРАД 38

Пол. заб. **НИНЋА-ТРЕНИНГ НАРУЧБЕНИЦА**
Овим неопозиво наручујем књигу Летњи НИНЋА-ТРЕНИНГ по цени од 580.000 динара. Књигу ћу платити поштару приликом пријема. Најскупљу и најсигурнију поштарину плаћамо ми. Обавезујем се да НЕ СМЕМ одбити пријем књиге. Уколико то ипак учиним обавезан сам да издавачу надокнадим све трошкове паковања, слања и повраћања (у износу од најмање 60.000 динара).
СТАЛНА КУЋНА АДРЕСА ПОПУНИТЕ ЧИТКО – ШТАМПАНИМ СЛОВИМА!
Ова наручбеница важи до 1. 01. 90.

Прво слово презимена

Остала слова презимена

Име

и број

спрат

стан

Улица

Поштански број

и место

ОБАВЕЗНО: За наручбенице млађе од 18 година обавезан је потпис и први лични карте једног од родитеља.

НИНЋА-ТРЕНИНГ

ХИТ

НИНЋА-ТРЕНИНГ

НИНЋА-ТРЕНИНГ

НИНЋА-ТРЕНИНГ

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ НА СТРАНАМА МАЛЕ ПОШТЕ

ПОКОЉ У УЛИЦИ СВ. БЕРНАРДА

Непуну годину пошто је проглашен за цара Наполеон Бонапарта морао је да се суочи са притајеним незадовољством Парижана. Замерали су му штошта, пре свега круну на глави. Јер, није ли

управо он 1795. у крви угушио побуну ројалиста који су желели да на чело француске доведу краља? И није ли баш он помогао републиканцима да преузму власт?

— Париз не само што шушка, већ све слободније говори — обавестио га је Фуше, министар унутрашњих послова, човек који му је, уз брата Лисјена и чланове Директоријума, и помогао да у новембру 1799. изврши државни удар. А Фушеу је морало да

се верује, Наполеон је то добро знао. Некада учитељ и поп, а потом полицајац, његов министар је био ненадмашан у свом послу. Говорило се, без претеривања, да је увече знао све што се тога дана причало по Паризу. Много пута се Бонапарта уверио у тачност његових извештаја и зато ни сада није имао разлога да сумња у оно што му је Фуше рекао.

— Ја то нипошто не желим — љутио се Наполеон. — Да се о мојим поступцима распреда на сваком ћошку и да се народ полако окреће против мене. Фуше, ви морате то да спречите!

— Свакако, Величанство! — одвратио је министар.

Убиство богатог Грка

Десет дана касније у Паризу се догодио злочин какав овај град не памти: убијено је неколико људи а полиција никако није успевала да уђе у траг убицама. Фуше је имао препуне руке посла. Случај је био замршен, тим пре што су жртве били странци.

Неколико дана пре убиства у Улицу св. Бернарда доселио се Грк који се представљао као Колотерос. Причало се да је милионер. У Париз је довео бројну послугу, неопходну за живот какав је водио. Чим је стигао, почео је да приређује забаве, вечере,

да окупља око себе најугледније Парижане. Бити његов гост постало је ствар престижа упркос томе што је кратко боравио у граду. А када је пукла вест да је пекарев момак, доносећи ујутру хлеб, пред Колотеросовом кућом угледао леш, сав у крви и без главе, Париз је био запрепашћен. На његово запомагање дојурили су суседи који су у убијеном, по оделу, препознали Грковог портира. У међувремену неко је позвао полицију, окупила се гомила света. Из куће у којој је живео богати Грк нико није изашао.

У Улицу светог Бернарда стигао је и шеф градске полиције. Да ли је могуће да Колотерос и послуга имају тако чврст сан или је посреди нешто друго, питао се. Одговор

ПРЕТЕРИВАЊА
ЈЕДНОГ
МИНИСТРА

Док је штампа нападала париску полицију због неспособности да оконча случај грозоморног убиства, Наполеонов министар Фуше је ћутао...

је добио чим су два снажнија полицајца развалила врата на степеницама су, у локви крви, лежала два обезглављена тела. Шеф полиције пожурио је унутра. У спаваћој соби милионера угледао је мртвог Колотероса. Тачније, обезглављени леш обучен у фини, свилену пижаму. По кревету, тепиху, зидовима трагови крви. Ужасна слика.

И цар се чуди

Само неколико сати пошто је злочин откривен цео Париз је брујао: и старо и младо слегло се у Улицу св. Бернарда. Ко је, и зашто, то учинио? Питање је освануло и на првим страницама париске штампе а одговор се, разуме се, очекивао од полиције. На жалост, она ни после недељу дана није била у стању да га да. Истрага је тапкала у месту упркос Фушеовим претњама. Није се знало чак ни одакле је Грк дошао у Париз тако да мотив убиства није могао ни да се наслути. Оно што је све посебно чудило била је чињеница да злочинци нису купили ни новац ни накит. Шта је онда у питању? Освета, нечији поремећен ум? Страх се уселио у грађане Париза. Хоће ли се злочинац, или, можда, више њих, поново огласити сличним делом?

На улицама, пијацима, кафанама, радњама, кућама, позориштима, причало се само о злочину у Улици св. Бернарда. Штампа се више није устезала да шефа полиције назове неспособним чудећи се Фушеу што га не смењује. Тим пре што је он лично преузео истрагу.

Најзад је и Наполеону допрло до ушију шта се догађа у Паризу. И он се чудио колебању свог министра.

– Добро, шта се то догађа? – упитао га је првом приликом.

– Грозан злочин. Величанство – започео је Фуше.

– Али, шта је с истрагом? – распитивао се цар.

– Моји људи непрестано раде.

– И, до сада без резултата? – прекинуо га је нестрпљиво Наполеон.

– Тачно – одговорио је министар.

– Париз је, изгледа, врло узбуђен – наставио је Наполеон.

– С разлогом. Величанство – сложио се Фуше. – Кућу у којој је Грк становао опседају радозналци. Само о томе се говори.

– Нећете ваљда да кажете?

– Хоћу – одговорио је, уз наклон, Фуше. – Обећао сам да ћу прекинути та говоркања око Вас и то сам учинио. Париз има чиме да се забавља

и, ако дозволите, много је згодније да се љути на полицију него на цара.

Бонапарта није могао с овим да се не сложи. Фуше је заиста био незаменљив али... Није ли отишао предалеко одлучивши се на убиство четворо људи само да би спречио говоркања о њему?

– Мене, додуше, бије лош глас, али никог, ипак, нисам убио – рекао је Фуше.

Наполеон није крио да му не верује.

– Кад чујете целу причу, повероваћете ми – рекао је министар. – Дакле, када сте наредили да спречим приче о Вама, направио сам план. Изабрао сам неколико најпо-

верљивијих људи, сваком доделио одређену улогу и обукао их шта и како треба да раде. Један је играо Колотероса, други портира, остали послугу. Њихов задатак био је да изнајме стан у отменом крају града и пусте глас о Колотеросовом богатству. Прича је, као што знате, учинила своје, а онда сам им једне ноћи наредио да се неприметно извуку из куће, обуку обична одела и из париских болница покупе лешеве болесника за које се нико неће распитивати. Лешеве смо пренели у кућу у Улици св. Бернарда и навукли им одела која су моји људи пре тога носили. Затим смо морали да урадимо нешто што нам сигурно не служи на част, али без тога нисмо могли. Да суседи и новопечени Колотеросови пријатељи не би схватили превару, уредили смо да се лешевима одсеку главе и просули по целом стану боју црвену као крв. Утешно је то што нико, ипак, није страдао. Огрешили смо се једино о лешеве несрећника који су већ данима лежали у болници.

– Невероватно! – промрмљао је Наполеон кајући се у себи што је Фушеа већ два пута смењивао с положаја.

О. Вукадиновић

Уређује Диего Варагић

МАЛА ПОШТА
п. фах 124
11000
БЕОГРАД
Македонска 29

Планина зове

Где бих, у Београду, могао да „испеглам“ скије?

НЕБОЈША МИРОСАВЉЕВИЋ
Нови Београд

Предлажемо овлашћени сервис ЕЛ-НА који држи Бранимир Никић у Дојранској 14, на Звездари, где осим пеглања,

раде и све остале послове на скијама. Напомињено да оваквих радионица има и у сваком ски-центру.

Презиме – од надимка

Занима ме порекло израза „шкрабати“, одакле потиче презиме Шкрабало и какве везе има глагол шкрабати с тим презименом?

Такође бих хтео да знам одакле потичу индоевропски народи?

МАРИН
Дубровник

Шкрабати је од индоевропског корена СКР – чије је основно значење „резати“, гребати, одатле „урезивати“ (знако-

Постер поскупљује Забавник

БАО!

МНОГО ВОЛИМ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ СУПЕР СТЕ, АЛИ БИСТЕ БИЛИ ЈОШ БОЈИ КАД БИСТЕ „УБАЦИЛИ“ ЈЕДАН ПОСТЕР АЛФА СИГУРНА САМ ДА НИСАМ САМО ЈА ЈЕДИНА КОЈА ТО ЖЕЛИ

(СЛОБОДНО
ПОВЕЋАЈТЕ
ЦЕНУ
ЗАБАВНИКА)

ВОЛИ ВАС

ваша

Милиша из
Крушевца

Са истом жељом јавила нам се и Адела Варга из Сарајева, затим Милош, Борис и друштво из Сремске Митровице, па Ана Цакић из Лесковца, Милена из

Мостара, Александра из Београда и још многи други. Свима вама обећавамо да ће се Алф ускоро појавити у „Забавнику“.

ве), па и писати. Сродно је енглеском scrape „стругати, гребати“ и латинском scribere „писати“.

Шкрабало спада у презимена изведена од надимка, међу којима су многа управо с наставком –ало (нпр. Касало, Пиштало, Затезало итд.).

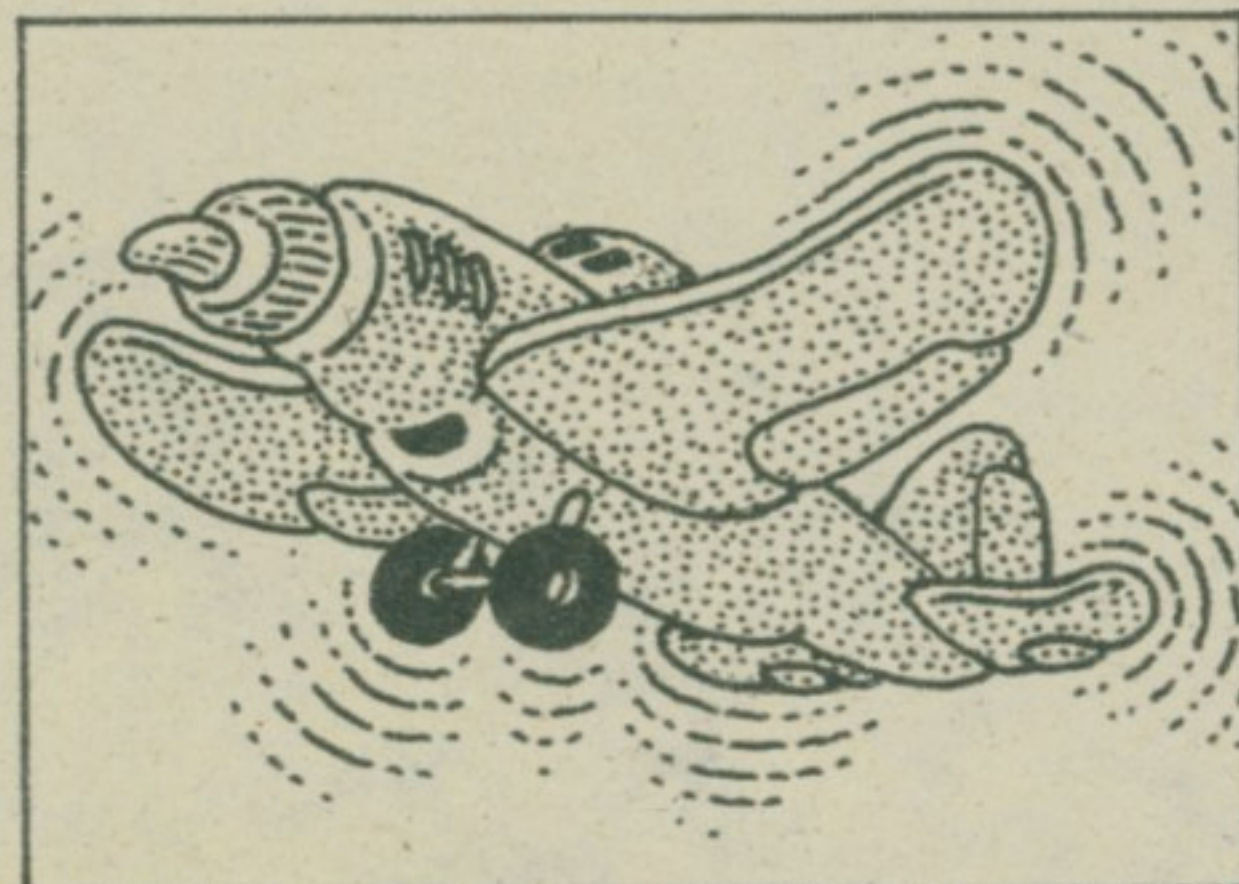
Претпоставља се да су далеки преци Индоевропљана у преисторијско доба живели у источној Европи, одакле су 2000. године пре нове ере почели да се расељавају и заузимају простор од западноевропских обала до Индије...

Само за авионџије

Занимају ме адресе британских авио-часописа „Flight“ и „Jane's“ као и радно време Музеја ваздухопловства у Сурчину?

НЕНАД ЛАХОЛАТ
Ст. Вујадина 8
Инђија

JANE'S AVIATION REVIEW
Jane's Publishing Company
238 City RD
LONDON EC1 V2 PU
England
FLIGHT
Reed Business Publishing LTD
Quadrant House

The Quadrant
Sutton
SURREY
England

Радно време музеја је од 9–17 сваког дана, сем понедељка када је затворен.

Ко је у летећим тањирима?

Да ли људи због ванземаљаца верују у богове и натприродне силе?

ЈЕЛЕНА
Врдник

Познато је да религија у разним видовима нуди концепт настанка света и жи-

вота у којем је творац и апсолутни господар неко кога називају Бог, или је то више богова. С друге стране, званична наука, као заступник само онога што је опипљиво или проверено, нуди нам, ипак само тезу да је космос настао Великом експлозијом а живот сам од себе... Дакле, круг је затворен и питање је да ли ће велика загонетка настанка света и живота икада бити решена.

Неухватљиви ванземаљци могли би да буду само потврда да живота у свемиру још негде има, а могуће је и да су производ маште и човекове велике жеље да бар нешто од непознатог материјализу-

је – по сваку цену. Могло би се чак рећи да човек верује у ванземаљце зато што верује у Бога, а не обрнуто.

Дах који убија

Да ли су даждевњаци отровни? Неки кажу да, неки не. Мене занима тачан одговор.

РОСАНА РУБЕША
Ћиковић 69
51215 Кастав

Врсте које живе код нас углавном су безопасне, иако им се на површини тела појављују излучевине киселинског типа које код човека могу да изазову алергијске реакције, а понекад и појаву брадавица на кожи. Међутим, даждев-

њаци из тропских прашума Јужне Америке делују убитачно, чак и на човека – не само преко коже, већ и својим дахом у којем има трагова цијановодоничне киселине познате по томе што извлачи кисеоник из ткива. О томе најбоље сведочи податак да су неки истраживачи, настрадали на овај начин, имали углавном оштећена плућа...

Веровање у аждаје које бљују ватру чини се да има везе с неким изумрлим врстама ових водоземаца који су имали још отровнији дах.

Непослушни зуби

Имам 14 година и – растављене зубе. Лекари кажу да протеза не помаже. Због тога сам очајна. Да ли су могуће естетске корекције и где се то ради?

МИЛИЦА
Шабач

Неопходан је, најпре, преглед код зубара специјалисте за протетику – на Стоматолошком факултету у Београду, Ранкеова 4. Ако је заиста потребно, могу све и да ураде. Телефон Факултета је: 435-722. Не заборави позивни број за Београд: 011.

ТРАЖИМО

ПРИЈАТЕЉЕ

Ана Пецарски, Војводе Момчила 9, 18200 Пирот – 12 година, сакупља марке и сличице „Барби“.

Синиша Теслић, Булевар ОРБ 202, 76100 Брчко – 11 година, воли музику, спорт и дописивање, сакупља марке и постере Алфа.

Ана Ивановић, Булевар Лењина 97, 81000 Титоград – 11 година, сакупља постере, украсна писма и разгледнице, воли диско музику, плес, спорт, дописивање и дружење.

Катарина Здравковић, Партизанска 9, 38214 Вучитрн – 12 година, воли спорт и музику.

Тијана Новаковић, Бранка Радиучевића Р1/2, 35000 Светозарево – 10 година, воли музику, сакупља постере, салвете и сличице „Барби“.

Мирјана Бокур, Јенкова 19, 63320 Титово Велење – 14 година, воли спорт и музику, сакупља постере.

Мирко Савић, Лењина 38, 21433 Силбаш – 9 година, сакупља постере Црвене звезде и сличице „Животињско царство“.

Ирина Радовић, ЈНА 45/12, 74000 Добој – 12 година, сакупља марке, значке, салвете, писма папирнате лутке.

Весна Миленковић, Руђера Бошковића 18/6, 58000 Сплит – 8 година, сакупља салвете и значке.

Кристина Пота, Партизанских одреда 65, реон 10, 91000 Скопље – 14 година, воли животиње и дружење.

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ

УКРШТЕНЕ РЕЧИ: играчка, воскари, или, кад, цд, ро, а, Ашкерц, итис, рр, мастике, ајмокац, Тина Тарнер, ви, оквати, Тацит, Раваница, Неца, аријана, ривал.

ИСПУЊАЛКА: галама, Андрић, бранша, изазов, неонка, Острог, вртови, атаман, колачи (Габи Новак – Мишо Ковач).

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1981

Први број Политикиног Забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НО „ПОЛИТИКА“
др Живорад Миновић

В. д. главног и одговорног уредника
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ

Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Ђоковић, Љубинка Ђуровић, Љиљана Златковић, Милан Илијин, Милован Кљајић, Нада Михаиловић, Душан Петровић (председник), Драгољуб Петровић, Радван Поповић, Зора Продановић, Радомир Ристић (заменик), Верица Смиљанић и Никша Стипчевић. Чланови Савета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Јашовић, Мирјана Маринковић и Петар Милатовић.

РЕДАКЦИЈА:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (графичко-технички уредник), Славољуб Кеџић, Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник стрипа), Иванка Милединовић, Петар Милатовић, Вера Милићевић, Весна Минић, Нада Невајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патрнogiћ, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Војислав Стаменовић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић, Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранислава Црномарковић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НО „ПОЛИТИКА“ – ООУР Издања за младе „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, Македонска 29, 11001 Београд. Поштански фах 124. Телефони: секретаријат 324-471, редакција 324-483, техничка редакција 326-620, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1. тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије, број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:

Тромесечна 442.200 динара, полугодишња 884.400 динара, годишња 1.768.800 динара

ПРЕТПЛАТА

ЗА ИНОСТРАНСТВО:

Тромесечна 884.400 динара, полугодишња 1.768.800 динара, годишња 3.537.600 динара

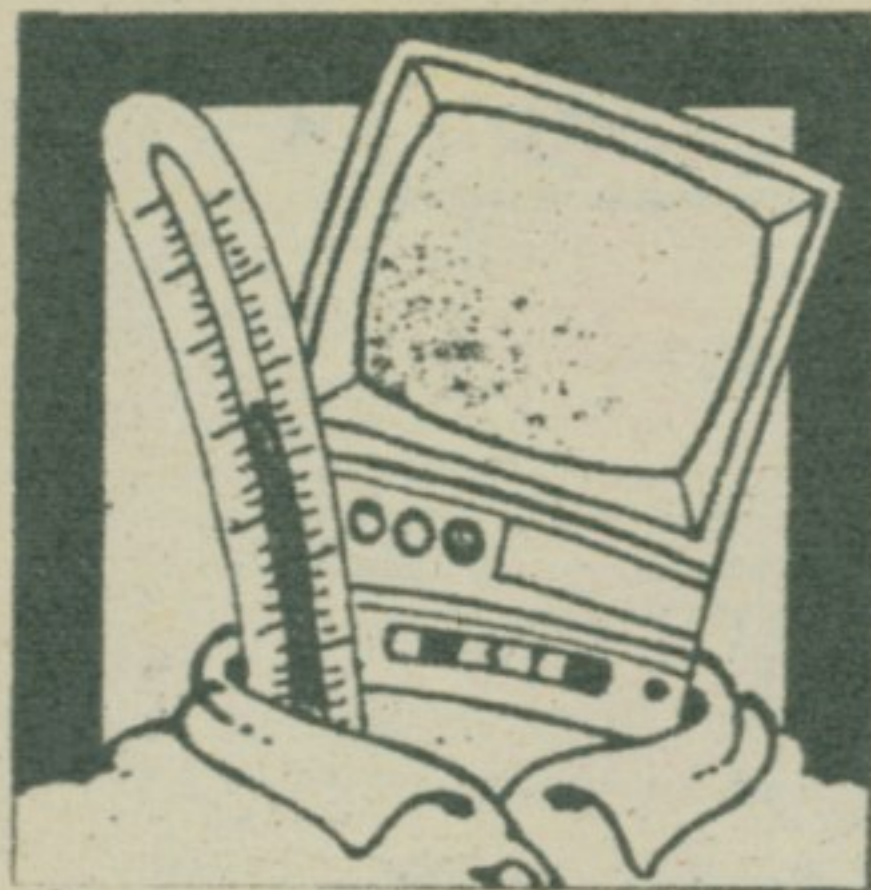
Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „Политика“ – ООУР „Продаја“ – претплата на лист: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ:

САД	USD	53.-
СР НЕМАЧКА	DEM	97.-
ШВЕДСКА	SEK	341.-
ФРАНЦУСКА	FRF	335.-
ШВАЈЦАРСКА	CHF	87.-

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „Политика“ код „ИНВЕСТБАНКЕ“ – Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-00054 уз обавезну назнаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

ИМПРЕСУМ (латински IMPRESSUM), штампана ствар, штампање, по закону обавезно означавање имена издавача и уредника, одговорних за садржину часописа.

ВИДЕО

БАРОМЕТАР

1. The Abyss – Понор (1989)

Џејмс Камерон, проверени мајстор SF жанра („Терминатор“, „Осми путник 2. део“) поново је направио ремек-дело. „Понор“ додуше обрађује већ више пута виђену тему о сусрету Земљана са ванземаљцима, али Камерон јој је приступио на посебан начин (читава радња се одиграва у морским дубинама), тако да није претерано рећи да је ово један од најспектакуларнијих филмова свих времена. Главне улоге тумаче Ед Харис, Мери Елизабет Мастрантио и Мајкл Бин. („Забавник“ је недавно писао о снимању овог филма.)

2. Renegades – Одметници (1989)

Млади полицајац Бастер ради на тајном задатку, што га увлачи у велику пљачку драгуља. Приликом бега један од чланова банде, тачније њен вођа, убија Индијанца који им се случајно нашао на путу и узима му древно копље, а недуго затим пуца и у Бастера. Од сигурне смрти спасава га Индијанчев брат, али само зато да би ухватио убицу и вратио копље свом народу. Редитељ филма је Џек Шолдер („Сакривен“), а у главним улогама се појављују Кифер Сатерленд, Лу Дајмонд Филлипс и Бил Смитровић.

3. Lethal Weapon 2 – Смртоносно оружје 2. део (1989)

Поштујући неписано правило америчке филмске индустрије да сваки комерцијално успешан филм мора имати и своје наставке (у новије време рекордер је „Петак 13.“ – управо се снима десети део), Ричард Донер („Предсказање“, „Гуниси“, „Скруџ“) поново је са Мелом Гибсоном и

Денијем Гловером снимио нову авантуру тог бело-црног полицијског пара. Овога пута они покушавају да раскринкају моћну организацију трговца дрогом на чијем је челу један јужноафрички дипломата.

асова да се поново врате игри којој су посветили животе. Филм је режирао Фил Алден Робинсон, а уз Кевина Костнера главне улоге тумаче Ејми Мадиган, Реј Лота, Џејмс Ерл Џонс и Берт Ланкастер.

Кевин Костнер

4. Field of Dreams – Поље снова (1989)

За непуних годину дана Кевин Костнер снимио је два филма о безболу, најпопуларнијем спорту у Америци. И док је први, „Бул Дурхам“, већ завршио свој поход по биоскопима, овај други, о којем данас говоримо, тек га је започео. У „Пољу снова“ Костнер тумачи улогу фармера из Ајове којем неки тајанствени глас сугерише да усред кукурузног поља сагради терен за безбол и тако омогући генерацији већ давно преминулих

5. Dead Poets Society – Друштво мртвих песника (1989)

После трогодишње паузе Питер Вир („Галипоље“, „Година опасног живљења“, „Сведок“) вратио се на заиста тријумфалан начин – „Друштво мртвих песника“ је у сваком погледу задивљујући филм. То је прича о Џону Китингу, професору књижевности у једној строгој америчкој школи и његовим ђацима, незрелим, збуњеним дечацима. Он их учи како да из себе извуку оно најбоље и убрзо постаје омиљен међу њима. Међутим, родитељима и осталим професорима се не допада тај однос. У главним улогама се појављују Робин Вилијамс и Роберт Шин Леонард.

Робин Вилијамс

Вељко Радосављевић

BY

BOB KANE

У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА

BATMAN, ROBIN, and indicia are trademarks of DC Comics Inc. All Rights Reserved.

